

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
96/C 134/01	Neuvoston 18 päivänä joulukuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 17/96 neuvoston asetuksen antamiseksi ympäristöalan rahoitusvälineen perustamisesta (Life) annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1973/92 muuttamisesta	1
96/C 134/02	Neuvoston 4 päivänä maaliskuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 18/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi vaarallisten aineiden pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta	9
96/C 134/03	Neuvoston 19 päivänä maaliskuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 19/96 neuvoston asetuksen antamiseksi kehitysyhteistyöstä Etelä-Afrikan kanssa	12
96/C 134/04	Neuvoston 21 päivänä maaliskuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 20/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi Euroopan laajuisia televerkkoja koskevista suuntaviivoista	18
96/C 134/05	Neuvoston 28 päivänä maaliskuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 21/96 neuvoston direktiivin antamiseksi pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla	30

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 18 päivänä joulukuuta 1995 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 17/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o/96 antamiseksi ympäristöalan rahoitusvälineen perustamisesta (Life) annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1973/92 muuttamisesta

(96/C 134/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾

sekä katsoo, että

ympäristöalan rahoitusväline Life toteutetaan vaiheittain, ja sen ensimmäinen vaihe päättyy 31 päivänä joulukuuta 1995,

ympäristöalan rahoitusvälineen perustamisesta (Life) annetun asetuksen (ETY) N:o 1973/92 ⁽⁵⁾ 14 artiklan

ensimmäisessä kohdassa säädetään, että komissio tekee ehdotukset mahdollisista muutoksista parannusten tekemiseksi toiminnan jatkamiseksi ensimmäisen vaiheen jälkeen,

koska Lifella on ollut myönteinen vaikutus yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden toteutumiseen, on syytä toteuttaa toinen, neljän vuoden mittainen vaihe, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999,

Lifesta ensimmäisen vaiheen aikana saadut kokemukset ovat osoittaneet, että on tarpeen keskittää voimia määrittelemällä tarkemmin ne toiminnan alueet, jotka voivat hyötyä yhteisön rahoituksesta, parantaa hallinnollisia menettelyjä ja tarkentaa entisestään näiden toimien valinta- ja arviointiperusteita,

on syytä parantaa Lifen soveltamista koskevien menettelyjen sekä yleisölle ja mahdollisille tuensaajille tiedottamista koskevien menettelyjen tehokkuutta ja avoimuutta,

valmistelevien toimien olisi kohdistuttava hallitusten elinten (paikallisten, alueellisten ja kansallisten) ja/tai valtiosta riippumattomien elinten ja/tai sosiaalis-taloudellisten toimijoiden maidenvälisen yhteisen toiminnan edistämiseen, yhteistyöhön ja taitotiedon siirtoon,

yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja tiettyjen Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden välillä tehtyjen Eurooppa-sopimus-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 184, 18.7.1995, s. 12⁽²⁾ EYVL N:o C 18, 22.1.1996, s. 15⁽³⁾ EYVL N:o C 100, 2.4.1996, s. 115⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 17 päivänä marraskuuta 1995 (EYVL N:o C 323, 4.12.1995, s. 158), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu . . . (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty . . . (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁵⁾ EYVL N:o L 206, 22.7.1992, s. 1

ten lisäpöytäkirjoissa määrätään näiden valtioiden osallistumisesta yhteisön ohjelmiin erityisesti ympäristön alalla,

vaikka edellä mainittujen Keski- ja Itä-Euroopan maiden olisi itse vastattava osallistumisestaan aiheutuvista kustannuksista, yhteisö voi tarvittaessa erityistapauksissa ja Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavien sääntöjen sekä asiaankuuluvien assosiointisopimusten mukaisesti päättää asianomaisen maan kansallista osuutta täydentävästä panoksesta,

Välimeren ja Itämeren rannikon kolmansien maiden osalta, jotka eivät ole Euroopan yhteisön kanssa assosiointisopimuksen tehneitä Keski- ja Itä-Euroopan maita, on tarve panna täytäntöön teknisen avun toimia sekä demonstraatiotoimia, ja

tähän asetukseen lisätään Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission rahoitusta koskeva 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen 2 kohdassa tarkoitettu ohjeellinen määrä koko ohjelman keston ajaksi, tämän rajoittamatta perustamissopimuksessa määrättyjä budjettivallan käyttäjän toimivaltuuksia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (ETY) N:o 1973/92 seuraavasti:

1) Korvataan 1 ja 2 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Perustetaan ympäristöä koskeva rahoitusväline, jäljempänä 'Life-tuki'.

Life-tuen yleistavoite on edesauttaa yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön kehittämistä ja tarvittaessa sen täytäntöönpanoa.

2 artikla

Toiminnan alat, joille voidaan myöntää Life-rahoitustukea, ovat:

1. Yhteisössä:

a) luonnonsuojelutoimet

luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (*) ja direktiivin 92/43/ETY sekä erityisesti eurooppalaisen Natura 2000 -verkoston täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimet, sellaisina kuin ne on määritelty luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (**) 1 artiklan a alakohdassa,

b) muut yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön täytäntöön panemiseksi suunnitellut toimet:

i) innovaatio- ja esittelytoimet, joiden tarkoituksena on edistää kestävästä kehitystä teollisuustoiminnassa,

ii) paikallisille viranomaisille suunnatut demonstraatiotoimet, kannustavat toimet ja teknisen avun toimet ympäristönäkökohtien huomioon ottamiseksi maankäytön kehittämisessä ja suunnittelussa tarkoituksena edistää kestävästä kehitystä,

iii) valmistelevat toimet, joiden tarkoituksena on edistää yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön täytäntöönpanoa, erityisesti seuraavilla aloilla:

— rannikkoalueiden suojelu ja järkevä hoito,

— jätteiden, erityisesti myrkyllisten ja vaarallisten jätteiden, vähentäminen,

— vesiensuojelu, jätevesien käsittely mukaan lukien,

— ilman pilaantuminen, happamoituminen ja troposfääriin otsoni.

2. Välimeren tai Itämeren rannikon kolmansissa maissa, jotka eivät ole Euroopan unionin kanssa assosiointisopimuksen tehneitä Keski- ja Itä-Euroopan maita:

a) tekninen apu ympäristöalalla tarvittavien hallintorakenteiden luomiseksi sekä ympäristöpolitiikan ja -toimintaohjelmien kehittämiseksi,

b) demonstraatiotoimet kestävästä kehityksen edistämiseksi.

3. Liitännäistoimenpiteet, jotka ovat tarpeen 1 ja 2 kohdan mukaisten toimien seuraamiseksi, arvioimiseksi ja edistämiseksi, sekä tällaisista toimista saatuja kokemuksia ja tuloksia koskevien tietojen levittämiseksi.

(*) EYVL N:o L 206, 22.7.1992, s. 7

(**) EYVL N:o L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/24/ETY (EYVL N:o L 146, 30.6.1994, s. 9)."

2) Poistetaan 3 artikla.

3) Korvataan 7 ja 8 artikla seuraavasti:

"7 artikla

1. Life toteutetaan vaiheittain. Toinen vaihe alkaa 1 päivänä tammikuuta 1996 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999.

Ohjeellinen rahoitusmäärä toisen vaiheen täytäntöön panemiseksi ajanjaksona 1996—1999 on 450 miljoonaa ecua.

Budjettivallan käyttäjä määrittää kutakin varainhoitovuotta varten käytettävissä olevat määrärahat rahoitusnäkymien mukaisesti.

2. Myöhemminä Life-tuen täytäntöönpanojaksoina ohjeellisen määrän on oltava yhteisön voimassa olevien rahoituspuitteiden mukainen.

3. Neuvosto tarkastelee komission ennen 30 päivää syyskuuta 1997 antaman kertomuksen perusteella ennen 31 päivää joulukuuta 1997 ohjeellista määrää sen mahdolliseksi tarkistamiseksi perustamissopimuksessa määrättyjä menettelyjä noudattaen, rahoitusnäkymien puitteissa ja saadut hakemukset huomioon ottaen.

8 artikla

1. Kullekin 2 artiklassa tarkoitettulle toiminnan alalle voidaan yhteisön varoista myöntää seuraavat prosentuaaliset osuudet:

- a) 46 prosenttia 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille toimille,
- b) 46 prosenttia 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuille toimille; tästä voidaan enintään 12 prosenttia osoittaa 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuihin toimiin,
- c) 5 prosenttia 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille toimille,
- d) 3 prosenttia 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille toimille.

2. Yhteisön taloudellisen tuen määrä 2 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa mainittujen toimien osalta on enintään 50 prosenttia tukeen oikeuttavista kustannuksista.

Poikkeustapauksissa kyseinen määrä on

- enintään 30 prosenttia sellaisten toimien kustannuksista, joiden oletetaan tuottavan huomattavasti tuloa; tällaisessa tapauksessa edunsaajan rahoitusosuuden on oltava vähintään yhtä suuri kuin yhteisön tuki,
- enintään 75 prosenttia sellaisten toimien kustannuksista, jotka koskevat direktiivissä 92/43/ETY määriteltyjä Euroopan unionin ensisijaisesti suo-

jeltavia luontotyyppisiä tai ensisijaisesti suojeltavia lajeja tai direktiivissä 79/409/ETY mainittuja lintulajeja, jotka ovat vaarassa kuolla sukupuuttoon.

3. Yhteisön taloudellisen tuen määrä 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen teknisen avun toimien ja 2 artiklan 3 kohdassa mainittujen liitännäistoimenpiteiden osalta on enintään 100 prosenttia näiden toimien kustannuksista."

4) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ehdotukset rahoitettaviksi toimiksi. Jos toimet koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, ehdotuksen toimittaa se jäsenvaltio, jossa yhteensovittava viranomainen tai toimielin on.

Hakemukset on toimitettava komissiolle 31 päivään tammikuuta mennessä. Komissio päättää hakemuksista 31 päivään heinäkuuta mennessä.

2. Jos toimeen kohdistuu yhteisön erityinen intressi, komissio voi kuitenkin julkaisemalla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* kuulutuksen pyytää yhteisöön sijoittautuneita oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä ilmoittamaan kiinnostuksensa saada avustusta toimeen.

3. Kolmansien maiden kansalliset viranomaiset saattavat kyseisten maiden hakemukset komission käsiteltäväksi.

4. Komissio toimittaa jäsenvaltioille yhteenvedon kiinnostuksen ilmoitusten yhteydessä saatujen ehdotusten pääkohdista ja sisällöstä sekä kolmansien maiden esittämistä hakemuksista. Pyynnöstä komissio asettaa alkuperäiset asiakirjat jäsenvaltioiden käyttöön tarkastelua varten.

5. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty tukitoimet ovat direktiivin 92/43/ETY 21 artiklassa säädetyn menettelyn alaisia; muut Life-tukea saavat toimet, hankkeen valintaperusteet tarvittaessa mukaan lukien, hyväksytään tämän asetuksen 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komissio ilmoittaa direktiivin 92/43/ETY 21 artiklassa ja tämän asetuksen 13 artiklassa tarkoitetuille komiteoille 9 a artiklassa määriteltyjen edellytysten ja tärkeysjärjestyksen soveltamisesta.

Hyväksytyt toimet antavat aihetta

- yhteisössä toteutettavien toimien osalta komission puitepäätökseen, joka on osoitettu jäsenvaltioille ja joka koskee hyväksytyjä ehdotuksia, sekä edunsaajille osoitettuihin yksittäisiin päätöksiin, jotka koskevat erityisiä toimia,

— kolmansissa maissa toteutettavien toimien osalta sopimukseen tai yleissopimukseen, jossa määritellään osallistujien oikeudet ja velvollisuudet ja joka on tehty kyseisten toimien toteuttamisesta vastuussa olevien edunsaajien kanssa.

6. Taloudellisen tuen määrä, rahoitusta ja valvontaa koskevat säännöt sekä kaikki tekniset ehdot tuen saamisen toteuttamiselle määritellään tehtävän ja sen muodon perusteella ja vahvistetaan joko komission tekemässä päätöksessä tai edunsaajien kanssa tehtävässä sopimuksessa tai yleissopimuksessa.”

5) Lisätään seuraavat artiklat:

”9 a artikla

1. Edellä 2 artiklassa ehdotettujen ja tarkoitettujen toimien on oltava perustamissopimuksen ja yhteisön lainsäädännön mukaisia ja täytettävä seuraavat edellytykset:

a) Euroopan yhteisössä toteutettaviin toimiin sovellettavat yleiset edellytykset:

- toimien on oltava yhteisön edun mukaisia edistämällä merkittävästi yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön täytäntöönpanoa,
- toimien toteuttajien on oltava teknisesti ja taloudellisesti luotettavia,
- toimet on voitava toteuttaa teknisten ehdotusten, hallinnon (ajoitus ja talousarvio) ja kustannustehokkuuden osalta,
- monikansallisen toimintatavan edistäminen voisi olla lisäedellytys, jos tällä toimintatavalla todennäköisesti olisi kansalliseen toimintatapaan verrattuna toteutettavuuden, johdonmukaisuuden ja kustannusten osalta tehokkaampia tuloksia.

b) Yhteisössä toteutettaviin toimiin sovellettavat erityiset edellytykset:

- i) edellä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjen luonnonsuojelutoimien osalta toimet koskevat
 - jonkin jäsenvaltion direktiivin 92/43/ETY 4 artiklan nojalla ehdottamia alueita tai
 - direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan perusteella luokiteltuja alueita tai
 - direktiivin 92/43/ETY liitteissä II ja IV tai direktiivin 79/409/ETY liitteessä I mainittuja lajeja,

ii) teollisuustoimintaa koskevien toimien on täytettävä asiaankuuluvat edellytykset seuraavista:

- toimien on tarjottava ratkaisuja johonkin yhteisössä hyvin usein ilmenevään tai joitakin jäsenvaltioita suuresti haittaavaan ongelmaan,
- toimien on oltava teknisesti innovatiivisia ja edistyksellisiä,
- toimien on oltava esimerkkejä luovia ja nykytilanteeseen verrattuna edistyksellisiä,
- toimien on kannustettava ympäristönsuojelulle suotuisten menettelyjen ja teknologioiden laajaa soveltamista,
- toimilla on pyrittävä kehittämään ja siirtämään sellaista osaamista, jota voidaan käyttää samanlaisissa tai samankaltaisissa tilanteissa,
- toimilla on oltava ympäristön kannalta potentiaalinen tyydyttävä kustannus-hyötysuhde,

iii) paikallisia viranomaisia tukevien toimien on täytettävä asiaankuuluvat edellytykset seuraavista:

- toimien on tarjottava ratkaisuja johonkin yhteisössä usein ilmenevään tai joitakin jäsenvaltioita suuresti haittaavaan ongelmaan,
- suunniteltujen toimien innovatiivinen luonne on osoitettava sovellettavaa metodologiaa käyttäen,
- toimien on oltava esimerkkejä luovia ja nykytilanteeseen verraten edistyksellisiä,
- toimien on edistettävä yhteistyötä ympäristöalalla,

iv) valmistelevilla toimilla olisi valmisteltava luonteeltaan rakenteellisia toimia.

c) Kolmansissa maissa täytäntöön pantaviin toimiin sovellettavat edellytykset:

- toimien on oltava Euroopan yhteisön edun mukaisia erityisesti siltä osin, kuin on kyse yhteisön osallistumisesta alueellisten ja kansainvälisten suuntausten ja sopimusten täytäntöönpanoon,
- toimien on edistettävä kansainvälisellä, kansallisella tai alueellisella tasolla kestävästä kehityksestä tukevan toimintatavan toteuttamista,
- toimien on tarjottava ratkaisuja kyseisellä alueella ja sektorilla laajalti koettuihin ongelmiin,

- toimien on lisättävä rajat ylittävää, maidenvälistä tai alueellista yhteistyötä,
- toimien on oltava toteutettavissa teknisten ehdotusten, hallinnon (ajoitus ja talousarvio) ja kustannus-hyötysuhteen osalta,
- toimien toteuttajien on oltava teknisesti ja taloudellisesti luotettavia.

2. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdan nojalla tehtyjä hakemuksia, jotka eivät täytä 1 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdassa esitettyjä erityisiä edellytyksiä, ei oteta huomioon Life-rahoitustukea myönnettäessä.

9 b artikla

Niiden hakemusten osalta, jotka koskevat 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettuja toimia, seuraavia kustannuksia ei pidetä tukeen oikeuttavina kustannuksina:

- sellaisten tutkimusten kustannuksia, jotka eivät erityisesti kohdistu rahoitettavien toimien tavoitteisiin,
- raskaisiin perusrakenteisiin tehtävistä investoinneista tai muista kuin innovatiivisista rakenteellisista investoinneista aiheutuvia kustannuksia,
- tutkimustoimintaa tai teknologian kehittämistä koskevat kustannukset,
- teollisessa mittakaavassa jo vakiintunut toiminta.”

6) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yhteisön taloudellisen tuen saajien toteuttamien toimien onnistumisen takaamiseksi komissio toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet

- sen tarkistamiseksi, että yhteisön rahoittamat toimet on toteutettu asianmukaisesti ja tämän asetuksen määräyksiä noudattaen,
- epäkohtien ehkäisemiseksi ja toimenpiteisiin ryhtymiseksi,
- väärinkäytön tai laiminlyönnin vuoksi aiheuttomasti saatujen varojen takaisin perimiseksi.”

7) Korvataan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio voi lykätä johonkin toimeen myönnetyn taloudellisen tuen myöntämistä, vähentää tuen

määrää tai periä sen takaisin, jos se havaitsee väärinkäytöksiä, tämän asetuksen määräysten noudattamatta jättäminen mukaan lukien, tai jos ilmenee, että toimeen on komission hyväksyntää pyytämättä tehty huomattava muutos, joka on ristiriidassa toimen luonteen tai täytäntöönpanoehdojen kanssa.”

8) Korvataan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio huolehtii yhteisön rahoittamien toimien toteuttamisen tehokkaasta seurannasta, tämän asetuksen määräysten mukaisuuden seuranta mukaan lukien. Tästä seurannasta huolehditaan komission ja edunsaajan kesken yhteisesti sovittavan menettelyn mukaisesti laadittavien kertomusten ja pistokokeiden avulla.”

9. Lisätään seuraava artikla:

”13 a artikla

Life-rahoitusta voidaan myöntää assosioituneille Keski- ja Itä-Euroopan maille (KIE) näiden maiden (kanssa tehtävien tai tehtyjen) assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevista lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti, lisämäärärahojen perusteella.”

10. Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja määrärahojen käytöstä ja tekee ehdotukset mahdollisista muutoksista toiminnan jatkamiseksi toisen vaiheen jälkeen.

Neuvosto päättää perustamissopimuksen mukaisesti kolmannen vaiheen täytäntöönpanosta 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 11 päivänä toukokuuta 1995 EY:n perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 kohtaan perustuvan asetusehdotuksen ⁽¹⁾, joka muuttaa ympäristöalan rahoitusvälineen perustamisesta (Life) annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1973/93.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ⁽²⁾ ensimmäisessä käsittelyssä 17 päivänä marraskuuta 1995.

Tämän lausunnon perusteella komissio toimitti muutetun ehdotuksen 26 päivänä tammikuuta 1996 ⁽³⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ⁽⁴⁾ 25 päivänä lokakuuta 1995. Alueiden komitea antoi lausuntonsa 21 päivänä syyskuuta 1995 ⁽⁵⁾.

3. Neuvosto vahvisti 18 päivänä joulukuuta 1995 yksimielisesti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

II. TAVOITTEET

4. Tämä asetusehdotus pyrkii Lifen täytäntöönpanon ensimmäisten kolmen vuoden aikana saatujen kokemusten perusteella
 - määrittämään uudelleen toiminnan alat, joille voidaan myöntää Life-tukea;
 - laajentamaan Lifen soveltamisalaa assosioituneihin Keski- ja Itä-Euroopan maihin;
 - selkeyttämään hankkeitten hallinnollisia menettelyjä tekemällä eron luonnonsuojelun ja muiden toimien välillä;
 - parantamaan hankkeitten valintamenettelyä määrittämällä rahoituksen saannin uudet edellytykset.

III. YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

5. Yleisiä huomautuksia

Ottaen huomioon edellä esitetyn tavoitteen neuvosto on pyrkinyt kehittämään välineen, joka on riittävän joustava ja tehokas, jotta voidaan parhaiten hyödyntää käytettävissä olevat varat yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön täytäntöönpanon todelliseksi edistämiseksi.

Neuvosto on yllä olevien suuntaviivojen perusteella voinut yhteisessä kannassaan hyväksyä sananmukaisesti, pääosin tai osittain, suurimman osan komission muutettuun ehdotukseensa sisällyttämiä Euroopan parlamentin tekemiä tarkistuksia samoin kuin tarkistuksen 17.

6. Erityisiä huomautuksia

(Jäljempänä viitataan, ellei toisin mainita, muutetun ehdotuksen tekstiin; **lihavoidut** viitteet viittaavat yhteisen kannan tekstiin.)

⁽¹⁾ EYVL N:o C 184, 18.7.1995, s. 12

⁽²⁾ EYVL N:o C 323, 4.12.1995, s. 158

⁽³⁾ EYVL N:o C 92, 28.3.1996, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 18, 22.1.1996, s. 15

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 100, 2.4.1996, s. 115

Neuvosto on tehnyt komission muutettuun ehdotukseen seuraavat, komission hyväksymät muutokset:

i) *Kohta 1 ja 2, 1 ja 2 artikla*

Tukeen oikeutettujen toimien esittely näissä artikloissa on suurelta osin päällekkäistä (yleistavoite on toistettu useankin erityistoimen kohdalla, tavoitteen määrittely sekoittaa itse tavoitteen ja keinot sen saavuttamiseksi, suojelutoimet määritellään kahteen eri kertaan mutta ilmaisuin, jotka laajuudeltaan eivät vastaa toisiaan jne.). On myös selvempää erottaa tavoite (1 artiklassa) 2 artiklassa luetelluista ja mahdollisesti määritellyistä toimista.

Toisaalta joitakin määritelmiä (valmistelevat toimet, esittelytoimet, teknisen avun toimet) ei ole hyväksytty, koska näissä määritelmissä olevat käsitteet sisältyvät jo vastaaviin valintakriteereihin (9 a artikla 1 b ii) ja iii) kohta); lisäksi valmistelevien toimien sisältö on johdanto-osan 6 kappaleessa. Samoin jotkin toiminnan alat (esimerkiksi vedet) on määritelty yleisemmin termein kuin komissio tai parlamentti ovat tehneet. Peruserimielisyyttä niiden toimien luonteesta, joille tukea voidaan myöntää, ei siis ole olemassa.

Lisäksi on huomattava, että neuvosto ei ole katsonut tarpeelliseksi mainita Keski- ja Itä-Euroopan maita erityisesti jonkin tietyn toimen yhteydessä, sillä niiden Life-osallistumisen yksityiskohtaiset säännöt määritellään 13 a artiklassa poissulke-matta tai suosimatta mitään tointa ennakolta. Ottaen erityisesti huomioon 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimiin osoitetun budjettiosuuden pienuuden neuvosto ei myöskään ole yksilöinyt teknisen avun toimien tai esittelytoimien soveltamisalaa eikä siis poissulje niiden joukosta luonnonsuojelua (tarkistus 15).

Liitännäistoimenpiteiden osalta (2 artikla 3 kohta) neuvosto on katsonut johdonmukaisemmaksi rajoittaa niiden soveltamisen toisen vaiheen aikana tehtyihin toimiin.

ii) *Kohta 3, 7 artikla ja kohta 5, 8 ja 8 a artikla*

— 7 artikla: Neuvosto on parlamentin tavoin katsonut aiheelliseksi mainita ohjeellisen rahoitusmäärän, kuten tehtiin Lifen ensimmäisen vaiheen aikana, ja tästä asiasta 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun toimielinten välisen julkilausuman sanamuotojen mukaisesti (vrt. myös johdanto-osan viimeinen kappale). Neuvosto arvioi kuitenkin, että budjetinäkymien tämänhetkinen tilanne ei salli komission ehdotuksessaan esittämän summan eli 450 miljoonan euron ylittämistä. Silti neuvosto katsoo, ottaen huomioon tarpeen joka Lifen olisi tyydytettävä, että olisi aihetta (7 artikla 3 kohta) tutkia mahdollisuutta tarkastella tätä summaa uudelleen.

— 8 artikla: Neuvosto on hyväksynyt komission ehdottaman myönnettävien varojen jakautumisen, mutta edellä esitetyistä syistä (i, 3 kappale) ei pitänyt tarpeellisena eritellä jakoa luonnonsuojeluun tähtäävien toimien ja muiden 1 c kohdassa mainittujen toimien välillä. Sen sijaan 1 b kohdassa näytti johdonmukaiselta asettaa valmisteleviin toimiin käytettävissä olevalle summalle yläraja ottaen huomioon niiden luonne. Keski- ja Itä-Euroopan maiden toimien osalta neuvosto ei enempää kuin komissiokaan ole hyväksynyt tarkistusta 18, 2 kohta, koska 13 a artiklassa säädetään niiden rahoituksen yksityiskohtaiset säännöt (vrt. myös johdanto-osan 8 kappale).

Samoin neuvosto on noudattanut komission ehdotusta taloudellisen tuen määrän osalta, lukuun ottamatta valtiosta riippumattomien järjestöjen (ONG) ehdottamia toimia koskevaa säännöstä, sillä ratkaisevaa toimelle annettavan tuen määrittämiseksi on sen luonne eikä sen alullepanija. Keski- ja Itä-Euroopan maiden toimien rahoitusta koskeva säännös (8 artiklan 2 a kappale) on olennaiselta osaltaan säilytetty 13 a artiklassa.

— 8 a artikla: Neuvosto ei sitä vastoin ole säilyttänyt tätä säännöstä, joka on Lifen tässä vaiheessa tavoitellun päätöksentekomenettelyn yksinkertaistamista tavoitteen ja erityisesti ensimmäisessä vaiheessa mukana olleiden, tarkistettavien etuoikeuksien lakkauttamisen vastainen.

iii) *Kohta 6, 9 artikla*

Neuvosto katsoi, että on aihetta säilyttää asetuksen (ETY) N:o 1973/92 9 artiklan 2 kohdan säännös, koska se mahdollistaa erilaiset tuen hakijat.

Hankkeiden toimitus- ja valintapäivämäärien osalta (9 artiklan 1 kohta) neuvosto katsoi, että myöhemmät päivämäärät on helpompi panna täytäntöön.

Artiklan 4 kohdassa erotusta kolmansien maiden ja assosioituneiden maiden välillä ei ole säilytetty, koska tämä ero ei ole ratkaiseva kyseisessä säännöksessä.

Artiklan 6 kappale, jossa säädetään komission ja edunsaajan välillä tehdyn sopimuksen ehtojen asianmukainen joustavuus, on aivan yhtä aiheellinen Lifen tässä vaiheessa kuin edellisessäkin, ja se siis säilytetään.

iv) *Kohta 7, 9 a artikla*

Neuvosto on tässä olennaiselta osin pyrkinyt selventämään, järjestämään uudelleen ja vahvistamaan hyväksytyjä edellytyksiä parantaakseen rahoitettavien hankkeiden valintamenettelyä, jotta Lifen tavoitteet edistyisivät paremmin.

Neuvosto ei ole myöskään tässä, samoista syistä kuin edellä (9 a artiklan 1 c kohta), katsonut aiheelliseksi tehdä erotusta assosioituneiden maiden ja muiden kolmansiin maihin kuuluvien maiden välillä eikä myöskään ylläpitää näiden maiden osalta yhtä lukuisia ja yksityiskohtaisia edellytyksiä kuin yhteisön osalta.

Luonnonsuojelun osalta toimien alaa on laajennettu, koska direktiivin 92/43/ETY liitteessä IV mainitut lajit ovat nyt mukana (1 b i kohta).

Mainintaa "tuloa tuottavien toimien edunsaajan rahoitusosuuden (on oltava) vähintään yhtä suuri kuin yhteisön tuki" ei ole toistettu 9 a artiklassa, koska se on jo 8 artiklan 2 kappaleen 1 luetelmakohdassa.

v) *Kohta 8, 12 artikla*

Artiklan 1 kohtaa on täsmennetty lisäämällä viittaus Life-asetuksen säännöstenmukaisuuden seurannasta. Neuvosto ei 2 kohdassa ole katsonut aiheelliseksi täsmennää kertomusten sisältöä, mikä olisi ollut ristiriidassa sen kanssa, että "komissio määrää (niiden) muodon ja sisällön".

Neuvoston 4 päivänä maaliskuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 18/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi vaarallisten aineiden pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta

(96/C 134/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että

vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽⁴⁾ tietyissä säännöksissä esiintyvä lyhenne "ETY",

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen G artiklassa määrätään ilmaisun "Euroopan talousyhteisö" korvaamisesta ilmaisulla "Euroopan yhteisö"; näin ollen olisi säädettävä lyhenteen "ETY" korvaamisesta lyhenteellä "EY" edellä tarkoitetuissa säännöksissä,

taloudelliset toimijat hankkivat yleensä etiketit suurina erinä, ja toisaalta tiettyjä lyhenteellä "ETY" asianmukaisesti merkittyjä vaarallisia aineita saatetaan varastoida pitkiä aikoja ennen niiden markkinoille saattamista; tällainen lyhenteen muuttaminen saattaisi aiheuttaa lisäksi-

tannuksia kyseisille toimijoille; näin ollen taloudellisille toimijoille olisi sallittava, että kohtuullisen määräajan aikana ilmaisuilla "ETY-numero" ja "ETY-merkinnät" varustettuja vaarallisia aineita olisi vielä sallittua saattaa markkinoille, ja

tämän vuoksi direktiivi 67/548/ETY olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 67/548/ETY seuraavasti:

- Korvataan 21 artiklan 2 kohdassa ilmaisu "ETY-numeron" ilmaisulla "EY-numeron".
- Korvataan 23 artiklan 2 kohdan f alakohdassa ilmaiset "ETY-numero" ja "ETY-merkinnät" ilmaisuilla "EY-numero" ja "EY-merkinnät".

Jäsenvaltioiden on kuitenkin sallittava ilmaisuilla "ETY-numero" ja "ETY-merkinnät" varustettujen aineiden saattaminen markkinoille 31 päivään joulukuuta 2000.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

⁽¹⁾ EYVL No C 73, 13.3.1996, s. 20

⁽²⁾ Lausunto annettu 28 päivänä helmikuuta 1996 (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä)

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 26), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o 196, 16.8.1967, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

3 artikla

Tehty ...

Tämä direktiivi tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta**4 artikla**Puhemies**Puheenjohtaja*

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio teki 11 päivänä joulukuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 13 päivänä helmikuuta 1996, ja talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 28 päivänä helmikuuta 1996.
3. Neuvosto vahvisti 4 päivänä maaliskuuta 1996 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on korvata direktiivin 67/548/ETY tietyissä säännöksissä esiintyvä lyhenne "ETY" lyhenteellä "EY" sen mukauttamiseksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen G artiklaan.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvosto on tehnyt komission ehdottamaan tekstiin kaksi muutosta:

1. pelkästään sanamuotoa koskeva muutos 1 artiklan 2 kohtaan, jossa ilmaisu "annettava lupa" korvataan ilmaisulla "sallittava", jotta vältetään mahdollinen sekaannus "lupa"-käsitteen kanssa, joka edellyttää päätöksentekomenettelyä ennen markkinoille saattamista, ja
2. muutos 2 artiklan 1 kohdassa olevaan päivämäärään, johon mennessä jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään; koska taloudellisille toimijoille myönnetty siirtymäkausi jatkuu 31 päivään joulukuuta 2000, neuvosto katsoi, että korvaamalla 1 päivänä kesäkuuta 1997 1 päivällä kesäkuuta 1998 on kaikkien jäsenvaltioiden mahdollista noudattaa direktiiviä määräajassa tavanomaisten kansallisten menettelyjensä mukaisesti.

Komissio hyväksyi nämä kaksi muutosta.

Neuvoston 19 päivänä maaliskuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 19/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi kehitysyhteistyöstä Etelä-Afrikan kanssa

(96/C 134/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä ⁽²⁾

sekä katsoo, että

yhteisön Etelä-Afrikan politiikkaa ovat aiemmin leimanneet kauppasaarron ja taloudellisten pakotteiden kaltaiset kielteiset toimenpiteet rotuerottelupolitiikasta vastuussa ollutta hallitusta vastaan sekä myönteiset toimenpiteet kuten rotuerottelujärjestelmän uhreiksi joutuneiden väestönsien tukeminen erityisavustusohjelman mukaisesti valtioista riippumattomien järjestöjen kautta,

yhteisö on huhtikuun 1994 vaalien ja demokraattisen hallituksen muodostamisen jälkeen alkanut tukea Etelä-Afrikan viranomaisten harjoittamaa politiikkaa ja niiden toteuttamia uudistuksia,

neuvosto on 25 päivänä toukokuuta 1993 antamassaan julistuksessa ilmoittanut tukevansa demokraattisten rakenteiden luomista,

yhteisön ja Etelä-Afrikan tulevista suhteista 19 päivänä huhtikuuta 1994 antamassaan julistuksessa neuvosto toisti tukevansa yhteistyön voimistamista Etelä-Afrikan kanssa keskittämällä yhteisön tuen aloille, joiden avulla voidaan parantaa erityisesti köyhimpien väestönsien elinolosuhteita,

Pretoriassa lokakuussa 1994 allekirjoitetun Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan tasavallan välisen yhteistyösopimuksen tavoitteena on edistää tasapainoista ja kestävästä yhteiskunnallista ja taloudellista kehitystä; sopimus on

ensimmäinen välitavoite pitkäaikaisen yhteistyön luomisessa Etelä-Afrikan kanssa, ja komissio on esittänyt neuvostolle 31 päivänä maaliskuuta 1995 tätä koskevan ehdotuksen neuvotteluohjeiksi,

budjettivallan käyttäjä on päättänyt sisällyttää vuoden 1986 talousarvioon budjettikohdan kehitysyhteistyötä koskevien toimien tukemiseksi Etelä-Afrikassa,

on syytä vahvistaa yhteisön tämän yhteistyön toteuttamiseksi osoittamien varojen hoidon yksityiskohtaiset säännöt, ja

tämä asetus sisältää Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman lausuman 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusohjeen määrän koko ohjelman keston ajaksi tämän kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määriteltyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisö tekee Etelä-Afrikan kanssa rahoitusyhteistyötä ja teknistä yhteistyötä Etelä-Afrikan viranomaisten harjoittaman politiikan ja näiden toteuttamien uudistusten tukemiseksi.

Etelä-Afrikan jälleenrakentamisen ja kehittämisen Eurooppa-ohjelmaksi kutsutun yhteisön yhteistyöohjelman tavoitteena on edistää Etelä-Afrikan kestävästä ja sopusoinnista taloudellista ja sosiaalista kehitystä sekä lujittaa demokraattisen yhteiskunnan sekä ihmisoikeuksia ja kansalaisten perusvapauksia kunnioittavan oikeusvaltion perustaa.

Yhteisö tukee tässä yhteydessä ensisijaisesti Etelä-Afrikan köyhimpien väestönsien hyväksi toteutettavia toimia.

2 artikla

1. Tämän asetuksen mukaisesti toteutettavat yhteistyötoimet koskevat ensisijaisesti seuraavia aloja:

⁽¹⁾ EYVL N:o C 235, 9.9.1995, s. 5

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 10 päivänä lokakuuta 1995 (EYVL N:o C 287, 30.10.1995, s. 29), neuvoston yhteinen kanta annettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- demokratiakehityksen ja ihmisoikeuksien puolustamisen tukeminen,
- opetus ja koulutus,
- terveydenhoito,
- maaseudun kehittäminen,
- kaupunkisuunnittelu ja sosiaalinen asuntotuotanto,
- yksityisen sektorin, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen ja yhteistyö niiden kanssa,
- hallintoelinjärjestelmän lujittaminen ja paikallisiin yhteisöihin liittyvät järjestelyt,
- alueellinen yhteistyö ja yhteensovittaminen,
- ympäristönsuojelu.

2. Yhteistyötoiminnassaan yhteisö ottaa huomioon Etelä-Afrikan jälleenrakentamis- ja kehittämisohjelman painopistealueet.

3 artikla

Tämän asetuksen mukaista rahallista tukea voivat saada seuraavat yhteistyökumppanit: kansalliset, alueelliset ja paikalliset hallintoelimet ja virastot, valtioista riippumattomat järjestöt ja lähiyhteisön järjestöt, alueelliset ja kansainväliset järjestöt sekä julkiset tai yksityiset laitokset ja toimijat.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiskeinoja ovat erityisesti tutkimukset, tekninen apu, koulutus tai muiden palveluiden tuottaminen, tavaranhankinnat ja työsuoritukset sekä tilintarkastukset ja arviointi- ja valvontatehtävät.

2. Yhteisön rahoitus, joka tapahtuu toiminnan toteuttamistarpeista riippuen joko ulkomaan tai kansallisenä valuuttana, voi käsittää:

- investointikustannukset kiinteän omaisuuden hankintaa lukuun ottamatta,
- asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa toistuvat kulut (joihin sisältyvät hallinto-, ylläpito- ja toimintakustannukset) siten, että varmistetaan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen, yhteistyökumppanille väliaikaisesti rasitteena olevien investointien paras mahdollinen käyttö. Näissä tapauksissa yhteisön rahoitusta koskevan ehdotuksen liitteenä on oltava suunnitelma siitä, kuinka yhteistyökumppani ottaa vastatakseen näistä kuluista hankkeen päättyessä.

3. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen yhteistyökumppanien edellytetään periaatteessa osallistuvan jokaisen yhteistyötoimen rahoitukseen. Rahoitusosuutta pyydettyä

otetaan huomioon kyseisten kumppaneiden mahdollisuudet ja kunkin toimen laatu. Erityisissä tapauksissa ja kun yhteistyökumppanina on joko valtioista riippumaton tai lähiyhteisön järjestö, rahoitusosuus voidaan suorittaa niiden mahdollisuuksien mukaan tavarina tai palveluina.

4. Yhteisrahoitusmahdollisuuksia muiden rahoittajien, erityisesti jäsenvaltioiden kanssa voidaan etsiä.

5. Komissio voi toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen mukaisesti toimitetun avun yhteisöllisen luonteen tunnetuksi tekemiseksi.

6. Perustamissopimuksessa tarkoitettujen, tavoitteina olevien yhtenäisyyden ja täydentävyyden toteuttamiseksi ja mahdollisimman tehokkaan avun takaamiseksi komissio voi toteuttaa kaikki tarpeelliset koordinoitujen toimenpiteet, joita ovat erityisesti

- a) järjestelmällisen tiedonvaihtojärjestelmän luominen liittyen yhteisön ja jäsenvaltioiden rahoittamiin toimiin ja toimiin, joiden rahoitusta ne suunnittelevat,
- b) toteutettavien toimien koordinointi itse paikalla tukea saavassa maassa järjestämällä komission ja jäsenvaltioiden edustajien välisiä säännöllisiä kokouksia tietojen vaihtamiseksi.

7. Komissio voi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehdä tarpeelliseksi katsomiaan aloitteita varmistukseksi toiminnan asianmukaisen koordinoinnin muiden kyseessä olevien rahoittajien kanssa.

5 artikla

Tämän asetuksen mukaista rahoitustukea annetaan avuksina, joita ei peritä takaisin.

6 artikla

Toiminnan ohjeellinen monivuotinen suunnittelu tavoitekohtaisesti ja sen mukaisten, 2 artiklassa tarkoitettujen toimien yksilöiminen ja toteuttaminen tapahtuu tiiviissä vuoropuhelussa Etelä-Afrikan hallituksen kanssa ottaen huomioon 4 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen yhteistyön tulokset.

Toiminnan suunnittelun valmistelemiseksi komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa myös itse paikalla asiakirjan, joka sisältää yhteenvedon yhteistyötä koskevasta toimintasuunnitelmasta, jonka 8 artiklassa tarkoitettu komitea, jäljempänä 'komitea', tutkii. Komissio toimittaa tämän tutkimuksen perusteella laaditun monivuotisen tavoiteohjelman edellä mainitulle komitealle, jotta komission tai yhden tai useamman komitean jäsenen sitä pyytäessä siitä voidaan yhteisesti keskustella.

Jos yhteenvedosta tai ohjelmasta ei päästä yksimielisyyteen, komitea antaa tässä tapauksessa asiasta lausunnon 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Samaa menettelyä sovelletaan, jos ohjelmaan joudutaan tekemään muutoksia.

7 artikla

1. Komissio huolehtii tässä asetuksessa tarkoitettujen toimien arvioinnista, niihin liittyvästä päätöksenteosta ja niiden hallinnoinnista noudattaen talousarviota koskevia ja muita voimassa olevia, erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen mukaisia menettelyjä.

2. Edellä 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden avoimuuden ja niiden toteuttamisen varmistamiseksi komissio toimittaa jäsenvaltioille ja niiden edustajille itse paikalla selvitykset hankkeista, heti kun päätös hankkeiden arvioinnista on tehty. Komissio saattaa nämä hankeselvitykset myöhemmin ajan tasalle ja ilmoittaa siitä jäsenvaltioille.

3. Sellaisia toimia koskevat päätökset, joiden osalta tämän asetuksen mukainen toimintakohtainen rahoitusmäärä on yli kaksi miljoonaa ecua, sekä kaikki näiden toimien muutokset, joiden vuoksi kyseistä toimintaa varren alun perin sovittu summa ylittyy enemmän kuin 20 prosenttia, ja jo aloitettujen hankkeiden toteuttamisen yhteydessä ilmi tulleiden vaikeuksien johdosta odotettavissa olevat, perustavanlaatuisia muutoksia koskevat ehdotukset hyväksytään 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu ylitys on yli neljä miljoonaa ecua, mutta alle 20 prosenttia alun perin sovitusta summasta, komitealta pyydetään lausuntoa yksinkertaistettuja ja nopeutettuja menettelyjä käyttäen.

Komissio ilmoittaa komitealle lyhyesti niistä rahoituspäätöksistä, jotka komissio aikoo tehdä arvoltaan alle kaksi miljoonaa ecua olevien hankkeiden ja ohjelmien osalta. Tämä ilmoitus tehdään viimeistään viikkoa ennen päätöksen tekemistä.

4. Kaikissa tämän asetuksen mukaisesti tehdyissä rahoitussopimuksissa määrätään erityisesti, että komissio ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa itse paikalla tarkastuksia noudattaen komission määrittelemiä yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat voimassa olevien määräysten, erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisia.

5. Jos toimet antavat aiheutta yhteisön ja Etelä-Afrikan välisten rahoitussopimusten tekemiseen, niissä on määrätävä, ettei yhteisö rahoita verojen ja veronluonteisten maksujen maksamista.

6. Tarjouskilpailuihin ja hankintasopimuksiin voivat tasavertaisesti osallistua kaikki jäsenvaltioiden, Etelä-Afrikan ja AKT-valtioiden luonnolliset ja oikeushenkilöt. Osallistuminen voidaan laajentaa koskemaan muita kehitysmaita asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa parhaan mahdollisen kannattavuuden varmistamiseksi.

7. Tavaranhankintojen on oltava jäsenvaltioiden, Etelä-Afrikan tai AKT-valtioiden alkuperää. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa tavaranhankinnat voivat olla peräisin muista maista.

8 artikla

1. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden, edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määrääjässä, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyysmukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräänemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kuukauden kuluessa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

9 artikla

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle jokaisen varainhoitovuoden jälkeen vuosikertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Tässä kertomuk-

sessä esitetään, kunka talousarvio on toteutunut maksusitoumusten ja maksujen sekä vuoden aikana rahoitettujen hankkeiden ja ohjelmien osalta. Se sisältää täsmällisiä ja yksityiskohtaisia tilastotietoja hankkeiden ja ohjelmien täytäntöön panemiseksi toteutetuista tarjouskilpailuista.

Komissio arvioi säännöllisesti yhteisön rahoittamia toimia todetakseen, onko niille asetetut tavoitteet saavutettu ja antaakseen suuntaviivoja tulevien toimien tehostamiseksi. Jäsenvaltioille toimitetaan tiivistelmät arviointiraporteista. Jäsenvaltiot saavat halutessaan käyttöönsä täydelliset raportit.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, ja sen voimassaoloaika päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999.

Rahoitusohjeen määrä tämän asetuksen toimeenpanemiseksi on 500 miljoonaa ecua 1 päivästä tammikuuta 1996 aina 31 päivään joulukuuta 1999.

Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien rajoissa.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio teki 12 päivänä toukokuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 w artiklaan perustuvan ehdotuksen kehitysyhteistyöstä Etelä-Afrikan kanssa ⁽¹⁾.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä 10 päivänä lokakuuta 1995 ⁽²⁾.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 18 päivänä maaliskuuta 1996 perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Ehdotuksen tarkoituksena on luoda oikeudellinen perusta rahoitusyhteistyön, teknisen yhteistyön ja talousyhteistyön toteuttamiseksi Etelä-Afrikan jälleenrakentamisen ja kehittämisen Eurooppa-ohjelman välityksellä.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston vahvistamassa yhteisessä kannassa on komission ehdotus kyseisessä asetuksessa säädetystä toiminnasta säilytetty pääosin ennallaan. Neuvosto on kuitenkin tehnyt ehdotettuun tekstiin joitakin muutoksia, jotka koskevat erityisesti seuraavia artikloja:

- 1 artiklaa, jossa korostetaan ihmisoikeuksia,
- 2 artiklaa, johon on lisätty ympäristönsuojelu, ja tekstiin on siten sisällytetty yksi tätä artiklaa koskevista Euroopan parlamentin tarkistuksista muiden tarkistusten sisältyessä jo 1 artiklassa olevaan mainintaan kestävästä taloudellisesta ja sosiaalisesta kehityksestä,
- 3 artiklaa, johon on lisätty lähiyhteisön järjestöt mahdollisina yhteistyökumppaneina, jotka voivat saada rahallista tukea; tekstiin on tässäkin sisällytetty Euroopan parlamentin hyväksymä tarkistus,
- rahoitusnäkökohtia koskeva 4 artikla on muotoiltu pääosin uudelleen sen täsmentämiseksi,
- 6 artiklaa, johon on lisätty maininta, että suunnittelu on toteutettava tiiviissä yhteydessä Etelä-Afrikan hallituksen kanssa, ottaen näin huomioon Euroopan parlamentin hyväksymän tarkistuksen sisällön. Lisäksi artiklaa on olennaisesti laajennettu esittämällä yksityiskohtaisesti, miten suunnittelu olisi toteutettava,
- rahoitusnäkökohtia koskeva 7 artikla on myös muotoiltu uudelleen sen tekemiseksi avoimemmaksi, ja 7 artiklan 5 ja 6 kohtaa koskevia Euroopan parlamentin tarkistuksia on kehitetty edelleen ja ne on sisällytetty tekstiin siten, että sekä Etelä-Afrikan alueen maat että kaikki AKT-maat voivat osallistua tarjouskilpailuihin ja hankintasopimuksiin. Euroopan parlamentin tarkistusta 7 artiklan 1 a kohdasta ei ole otettu huomioon,
- 8 artiklaa, jonka osalta neuvosto teki muutoksen menettelyyn, jolla hallitaan komissiota päätöksenteossa avustavaa komiteaa. Komission ehdotuksessa esitetty II a -tyyppinen menettely korvattiin III a -tyyppisellä menettelyllä. Neuvosto ei ottanut huomioon

⁽¹⁾ EYVL N:o C 235, 9.9.1995, s. 5

⁽²⁾ EYVL N:o C 287, 30.10.1995, s. 29

Euroopan parlamentin tarkistusta, jonka mukaan Euroopan parlamentin edustajalle annettaisiin komiteassa tarkkailijan asema,

- 9 artikla on muotoiltu uudelleen avoimuuden lisäämiseksi,
 - 10 artiklaan on lisätty asetuksen voimassaolon päättämispäivämäärä ja rahoitusohjeen määrä.
-

Neuvoston 21 päivänä maaliskuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 20/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../96/EY tekemiseksi Euroopan laajuisia televerkkoja koskevista suuntaviivoista

(96/C 134/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti 129 d artiklan ensimmäisen kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat, että

- 1) Euroopan laajuisien televerkkojen toteuttamisen ja kehittämisen tavoitteena on varmistaa tietojen jakelu ja vaihto koko yhteisössä; tämä on edellytyksenä sille, että unionin kansalaiset ja teollisuus, erityisesti PK-yritykset, voivat saada mahdollisimman suuren hyödyn televiestinnästä sellaista "tietoyhteiskuntaa" luotaessa, jossa sovellusten, palveluiden ja televiestintäverkkojen kehitys on keskeisessä asemassa varmistettaessa, että kenellä tahansa kansalaisella, yrityksellä tai julkisella viranomaisella on, myös vähiten kehittyneillä alueilla ja reuna-alueilla, saatavillaan kaikki tarvitsemansa tieto sen laadusta tai määrästä riippumatta,
- 2) kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä käsittelevässä valkoisessa kirjassa komissio painotti, että on tärkeää toteuttaa tietoyhteiskunta, joka tuodessaan mukanaan uudenlaisia taloudellisia, poliittisia ja sosiaalisia suhteita auttaa yhteisöä kohtaamaan tulevan vuosisadan uudet haasteet, mukaan lukien

työpaikkojen luominen; myös Brysselissä joulukuussa 1993 kokoontunut Eurooppa-neuvosto piti tätä asiaa tärkeänä,

- 3) sisämarkkinat muodostavat alueen, jolla ei ole rajoja, jonka sisällä tapahtuva tavaroiden, henkilöiden, pääoman ja palvelujen vapaa liikkuvuus on varmistettava ja jossa yhteisön toteuttamat toimenpiteet sekä ne, joita ollaan toteuttamassa, edellyttävät huomattavaa tietojen vaihtoa yksilöiden, taloudellisten toimijoiden ja hallintoelinten välillä; tehokkaat välineet tietojen vaihtamiseksi ovat elintärkeitä liike-elämän kilpailukyvyä parantamiseksi; tämä tietojen vaihto voidaan varmistaa Euroopan laajuisien televerkkojen avulla; Euroopan laajuiset verkot vahvistavat sosiaalista ja taloudellista yhteenkuuluvuutta yhteisössä,
- 4) ottamalla käyttöön ja kehittämällä Euroopan laajuisia televerkkoja olisi varmistettava tietojen vaihdon vapaus yksilöiden, taloudellisten toimijoiden ja hallintoelinten välillä luonnollisten henkilöiden yksityisyyden suojaa koskevia sekä henkistä ja teollista omaisuutta koskevia oikeuksia kunnioittaen,
- 5) ryhmä teollisuuden korkean tason edustajia suositeli 24 ja 25 päivänä kesäkuuta 1994 Korfulla kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle antamassaan kertomuksessa "Eurooppa ja maailmanlaajuinen tietoyhteiskunta" Euroopan laajuisien televerkkojen toteuttamista ja niiden yhteenliitettävyyden varmistamista muiden Euroopan verkkojen kanssa; kertomuksessa pidettiin matkaviestintää tietoyhteiskunnan peruspilarina, jonka mahdollisuuksia olisi vahvistettava; Korfulla kokoontunut Eurooppa-neuvosto antoi yleisen hyväksyntänsä tälle suositukselle,
- 6) komissio on noudattanut näitä suosituksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan tiedonannossa "Kohti eurooppalaista tietoyhteiskuntaa: toimintasuunnitelma"; neuvoston 28 päivänä syyskuuta 1994 pitämässä istunnossa tästä toimintasuunnitelmasta tehdyissä päätelmissä painotettiin, että tehokkaiden tietoliikenteen perusrakenteiden kehittäminen nopeasti laaja-alaisesti, johdonmukaista

⁽¹⁾ EYVL N:o C 302, 14.11.1995, s. 23⁽²⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 20⁽³⁾ EYVL N:o C 129, 2.5.1996⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 1 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 47, 19.2.1996, s. 15), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

ja tasapainoista lähestymistapaa noudattaen on olennaisen tärkeää Euroopalle,

- 7) perustamissopimuksen 129 c artiklassa määrätään, että yhteisö laatii joukon suuntaviivoja, jotka koskevat tavoitteita, painopisteitä ja pääperiaatteita Euroopan laajuisten verkkojen alalla; näissä suuntaviivoissa on yksilöitävä yhteistä etua koskevat hankkeet; Euroopan laajuiset verkot teleliikenteen perusrakenteiden alalla kattavat ne kolme kerrosta, joista nämä verkot muodostuvat: sovellukset, peruspalvelut ja perusverkot,
- 8) tietoyhteiskunta ei voi kehittyä, ellei ole saatavilla sovelluksia ja erityisesti yhteistä etua palvelevia sovelluksia, jotka mahdollisimman tehokkaasti täyttävät käyttäjien tarpeet, tarvittaessa vanhusten ja vammaisten tarpeet mukaan lukien; sovellukset ovat näin ollen tärkeä osa yhteistä etua palvelevia hankkeita,
- 9) yhteistä etua palvelevat hankkeet voidaan useissa tapauksissa toteuttaa jo nykyisissä televerkoissa, erityisesti Euro-ISDN-verkoissa, ja tarjota siten Euroopan laajuisia sovellutuksia; on laadittava suuntaviivat tällaisten yhteistä etua palvelevien hankkeiden määrittämiseksi,
- 10) olisi varmistettava valittujen ehdotusten täytäntöönpanon koordinointi kansallisella tai alueellisella tasolla tehtyjen vastaavien aloitteiden kanssa unionin alueella,
- 11) tällaisia hankkeita valittaessa ja toteutettaessa olisi otettava huomioon kaikki olemassa olevien ja uusien palvelujen välittäjien tarjoamat perusrakenteet,
- 12) Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat tehneet 9 päivänä marraskuuta 1995 päätöksen N:o 2717/95/EY⁽¹⁾ Euro-ISDN:n kehittämistä Euroopan laajuisena verkkona koskevista suuntaviivoista,
- 13) tämänhetkiset verkot, nykyinen ISDN mukaan lukien, ovat muuttumassa kehittyneiksi verkoiksi, joiden tarjoama tiedonsiirtonopeus vaihtelee aina laajakajaistaisen verkon edellyttämään suorituskykyyn asti ja joita voidaan mukauttaa erilaisiin tarpeisiin, erityisesti multimediasivustojen ja -sovellusten tarjontaan; tämä kehitys tulee johtamaan laaja-

kaistaisten monipalveluverkkojen (IBC-verkot) toteutumiseen; IBC-verkot tulevat muodostamaan ihanteellisen alustan tietoyhteiskunnan sovelluksille,

- 14) päätöksellä 91/352/ETY⁽²⁾ hyväksytyn RACE-ohjelman (viestintäteknologian alan tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevan erityisohjelman (1990—1994)) tulokset ovat luoneet pohjan ja teknologisen perustan IBC-verkkojen käyttöönottamiselle Euroopassa,
- 15) päätöksellä 94/802/EY⁽³⁾ hyväksytyn ESPRIT-ohjelman (tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskeva erityisohjelma tietoteknologian alalla (1994—1998)) tulokset ovat luoneet pohjan ja teknologisen perustan tietotekniikan sovellusten käyttöönottamiselle,
- 16) päätöksellä 91/353/ETY⁽⁴⁾ hyväksytystä tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevasta erityisohjelmasta yleistä etua edustavien telemaattisten järjestelmien alalla (1991—1994) sekä päätöksellä 94/801/ETY⁽⁵⁾ hyväksytystä tutkimusta ja teknologista kehitystä, mukaan lukien esittely, koskevasta erityisohjelmasta yhteistä etua palvelevien telemaattisten sovellusten alalla (1994—1998) saadut tulokset luovat pohjaa yhteistä etua palvelevien yhteentoimivien sovellusten käyttöönottamiselle koko Euroopassa,
- 17) olisi varmistettava, että Euroopan laajuisten televerkkojen, joiden olisi vastattava käyttäjien todellisia tarpeita, toteuttaminen ja yhteisön eri ohjelmat, erityisesti tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevaan neljänteen puiteohjelmaan kuuluvat erityisohjelmat ja sellaiset PK-yritysten hyväksi toteutettavat ohjelmat, joihin sisältyy tietosivustoon kohdistuva ohjelma (kuten INFO 2000 ja MEDIA 2) sovitetaan tehokkaasti yhteen; yhteensovittaminen on varmistettava myös yhteisön osuudesta yhteisössä tapahtuvaan hallintoelinten väliseen telemaattiseen tiedonvaihtoon (IDA) 6 päivänä marraskuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/468/EY⁽⁶⁾ mukaisten ohjelmien osalta,

⁽²⁾ EYVL N:o L 192, 16.7.1991, s. 8

⁽³⁾ EYVL N:o L 334, 22.12.1994, s. 24

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 192, 16.7.1991, s. 18

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 334, 22.12.1995, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 269, 11.11.1995, s. 23

⁽¹⁾ EYVL N:o L 282, 24.11.1995, s. 16

- 18) valmistavia toimenpiteitä Euroopan laajuisten verkkojen ja laajakaistaisten monipalveluverkkojen alalla (TEN-IBC) ⁽¹⁾ koskevassa tiedonannossaan komissio tunnusti tarpeen suorittaa alan toimijoiden kanssa valmistavia toimenpiteitä asianmukaisten suuntaviivojen laatimiseksi; näiden toimenpiteiden tulokset ovat perustana tässä päätöksessä IBC-verkkoja koskeville suuntaviivoille,
- 19) televiestintäalaa ollaan asteittain vapauttamassa; Euroopan laajuisten sovellusten peruspalvelujen ja perusverkkojen kehittyminen riippuu pääasiassa yksityisistä aloitteista; tämän Euroopan laajuisen kehityksen on vastattava Euroopan tasolla markkinoiden tarpeita tai sellaisia yhteiskunnan todellisia, merkittäviä tarpeita, joita markkinavoimat eivät yksin tyydytä; tämä huomioon ottaen niitä alan toimijoita, joita asia koskee, pyydetään toimijoille yhdenvertaiset mahdollisuudet takaavia menettelyjä noudattaen ehdottamaan yhteistä etua koskevia erityishankkeita valituilta pääalueilta; nämä menettelyt on määriteltävä ja on hyväksyttävä luettelo valituista pääalueista; yhteistä etua koskevien erityishankkeiden yksilöimisessä komissiota avustaa komitea,
- 20) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 yhteistoimintatavasta EY:n perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä,
- 21) jonkin jäsenvaltion aluetta koskevat yhteistä etua koskevat hankkeet edellyttävät asianomaisen jäsenvaltion hyväksyntää,
- 22) komissio toteuttaa toimenpiteet verkkojen yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja jäsenvaltioiden Euroopan laajuisten televerkkojen täytäntöönpanoa koskevien toimien yhteensovittamiseksi,
- 23) tietoyhteiskunnan tehokkaan kehittymisen kannalta on tärkeää varmistaa tehokas tietojen vaihto yhteisön ja kolmansien maiden ja erityisesti Euroopan talousalueen jäsenten välillä; sen vuoksi on tarpeen edistää verkkojen yhteenkytkemistä ja yhteentoimivuutta Euroopan tasolla, ja
- 24) näiden suuntaviivojen mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa on noudatettava kaikkia perustamissopimuksessa ja täytäntöönpanosäännöksissä annettuja kilpailupolitiikkaa koskevia sääntöjä,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tässä päätöksessä vahvistetaan suuntaviivat, jotka koskevat Euroopan laajuisten verkkojen teleliikenteen perusrakenteiden alalla toteutettavien toimenpiteiden tavoitteita, painopisteitä ja pääperiaatteita. Näissä suuntaviivoissa yksilöidään yhteistä etua palvelevia hankkeita määrittelemällä näille hankkeille valitut pääalueet ja vahvistamalla menettelytapa ja perusteet niiden tarkaksi erittelemiseksi.

2 artikla

Yhteisö tukee verkkojen yhteenkytkemistä teleliikenteen perusrakenteiden alalla, yhteentoimivien palvelujen ja sovellusten toteuttamista ja kehittämistä sekä pääsyä niihin tavoitteinaan

- tietoyhteiskuntaan siirtymisen helpottaminen erityisesti sosiaalisten ja kulttuurien koskevien tarpeiden tyydyttämisen edistämiseksi ja elämänlaadun parantamiseksi,
- yhteisön yritysten, erityisesti PK-yritysten kilpailukyyn parantaminen ja sisämarkkinoiden lujittaminen,
- sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen ottaen erityisesti huomioon tarpeen liittää saarialueita, sisämaan alueita ja syrjäseutualueita yhteisön keskusalueisiin,
- työpaikkoja luovien, uusien kasvavien alojen kehityksen nopeuttaminen.

3 artikla

Painopisteinä 2 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamisessa ovat

- Euroopan tietoyhteiskunnan kehitystä tukevien, erityisesti yhteistä etua palvelevien sovellusten toteuttavuuden tutkiminen ja varmistaminen ja tätä seuraava käyttöönotto,
- tiedonsaantia koko yhteisössä parantamalla ja Euroopan kulttuurien moninaisuutta hyödyntämällä taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen myötävaikuttavien sovellusten toteuttavuuden tutkiminen ja varmistaminen ja tätä seuraava käyttöönotto,
- toimet sellaisten alueiden välisten aloitteiden kannustamiseksi, joissa epäsuotuisimmat alueet toimivat yhdessä Euroopan laajuisten telepalvelujen ja sovellusten käyttöön ottamiseksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 200, 24.7.1993, s. 22

- sisämarkkinoiden vahvistumiseen ja työpaikkojen luomiseen myötävaikuttavien sovellusten ja palvelujen ja niistä erityisesti sellaisten, jotka tarjoavat PK-yrityksille keinoja kehittää kilpailukykyään Euroopan yhteisössä ja maailmanlaajuisesti, toteutettavuuden tutkiminen ja varmistaminen ja tätä seuraava käyttöönotto,
- sellaisten Euroopan laajuisten peruspalvelujen määrittely ja niiden toteutettavuuden tutkiminen ja varmistaminen ja tätä seuraava käyttöönotto, jotka tarjoavat saumattoman tiedonsaannin myös maaseutu- ja syrjäseutualueilla ja jotka ovat maailmanlaajuisesti yhteentoimivia vastaavien palvelujen kanssa,
- uusien laajakaistaisten verkkojen (IBC-verkkojen) toteutettavuuden tutkiminen ja varmistaminen sikäli, kuin se on tarpeellista tällaisten sovellusten ja palvelujen osalta, sekä tällaisten verkkojen yhteenkytettävyyden edistäminen,
- televerkoissa ja erityisesti IBC-verkoissa olevien heikkouksien ja puutteiden yksilöiminen ja korjaaminen niiden kaikkien komponenttien yhteenkytämisen ja yhteentoimivuuden tehostamiseksi yhteisössä ja maailmanlaajuisella tasolla.

4 artikla

Pääperiaatteet edellä 2 artiklassa määriteltyihin tavoitteisiin pääsemiseksi ovat

- yhteistä etua palvelevien hankkeiden yksilöiminen,
- toimet yksityishenkilöiden, taloudellisten toimijoiden ja hallintoelinten niitä etuja koskevan tietoisuuden lisäämiseksi, joita ne voivat saada uusista kehittyneistä Euroopan laajuisista telepalveluista ja -sovelluksista,
- toimet käyttäjien ja palvelujen tarjoajien kannustamiseksi tekemään yhteisiä aloitteita Euroopan laajuisten televerkkojen ja erityisesti IBC-verkkojen alalla toteutettaviksi hankkeiksi,
- sovellusten ja erityisesti yhteistä etua palvelevien sovellusten toteutettavuuden tutkimisen ja varmistamisen ja sitä seuraavan käyttöönoton tukeminen perustamissopimuksessa määritellyjä keinoja käyttäen, sekä julkisen ja yksityisen sektorin, erityisesti kumppanuuden muodossa tapahtuvan, yhteistyön toteuttamisen edistäminen,
- PK-yrityksille ja ammattikäyttäjille tarkoitettujen palvelujen ja sovellusten tarjonnan ja käytön, jotka ovat työllisyyden ja kasvun perusta, edistäminen,
- verkkojen yhteenkytettävyyden ja laajakaistapalvelujen ja -sovellusten sekä niiden vaatimien perusrakenteiden yhteentoimivuuden edistäminen erityisesti mul-

timedian osalta sekä olemassa olevien palvelujen ja sovellusten ja laajakaistapalvelujen ja -sovellusten yhteentoimivuuden edistäminen.

5 artikla

Tässä päätöksessä Euroopan laajuisten verkkojen teleliikenteen perusrakenteiden alalla kehitys toteutetaan paneamalla täytäntöön yhteistä etua palvelevia hankkeita. Luetelo pääalueista, joiden joukosta yhteistä etua palvelevat hankkeet yksilöidään, on liitteessä I.

6 artikla

Yhteistä etua palvelevat hankkeet yksilöidään 7, 8 ja 9 artiklan mukaisesti liitteessä I olevilta aloilta liitteessä II esitettyjä arvointiperusteita käyttäen. Yksilöidyt hankkeet voivat saada yhteisön tukea Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 18 päivänä syyskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen EY/2236/95⁽¹⁾ mukaisesti.

7 artikla

1. Komissio laatii alan toimijoita kuullen työohjelman muiden Euroopan laajuisia verkkoja koskevien toiminta-periaatteiden mukaisesti niiden liitteessä I esitettyjen yhteistä etua palvelevien hankkeiden pääalueisiin sisältyvien osa-alueiden valitsemiseksi, joilta yhteistä etua palvelevia erityishankkeita voidaan ehdottaa. Työohjelma saatetaan tarvittaessa ajan tasalle.

2. Työohjelma on perustana komission esittämälle yhteistä etua palvelevia hankkeita koskevalle ehdotuspyynnölle.

8 artikla

1. Päätöksen täytäntöönpanosta vastaa komissio.

2. Jäljempänä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määrääjässä, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyysmukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi säädetyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee

(¹) EYVL N:o L 228, 23.9.1995, s. 1

LIITE I

YHTEISTÄ ETUA PALVELEVIEN HANKKEIDEN PÄÄALUEET

Euroopan laajuiset televerkot avaavat yhteisön markkinat uusille sovelluksille ja palveluille, jotka muodostavat perustan, jolle tietoyhteiskunta rakentuu. Niillä on yhteisön hyvinvoinnin turvaamisen, työpaikkojen luomisen sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisen kannalta olennaisen tärkeä merkitys.

Euroopan laajuisille televerkoille parhaiten soveltuvana kehiksenä pidetään yleensä kolmesta eri tasosta muodostuvaa mallia. Nämä tasot ovat seuraavat:

- Sovellukset, joiden kautta käyttäjät ovat vuorovaikutuksessa peruspalvelujen ja perusverkkojen kanssa ammatillisten, koulutukseen liittyvien tai sosiaalisten tarpeidensa täyttämiseksi. Sovellusten on oltava keskenään yhteentoimivia hyödyntääkseen parhaalla mahdollisella tavalla käyttäjiä koko yhteisössä.
- Peruspalvelut, jotka muodostuvat yhteensopivista peruspalveluista ja niiden hallinnosta. Sovelluksia koskeviin yhteisiin tarpeisiin vastaten nämä palvelut täydentävät sovelluksia ja edistävät niiden yhteentoimivuutta.
- Perusverkot, jotka muodostuvat fyysisestä yhteydestä sekä tiedonsiirto- ja kytkentätoiminnoista, niiden hallinta ja merkinantotoiminnot mukaan lukien. Näillä toiminnoilla varmistetaan Euroopan laajuisen verkkojen yhteenkytkettävyys.

Nämä kolme tasoa muodostavat tiiviin rakenteen, jossa kaksi alemmaa tasoa, peruspalvelut ja perusverkot, tukevat sovelluksia. Sovelluksia ei voida tarjota, jos jompikumpi kahdesta muusta tasosta puuttuu; kunkin tason olisi kuitenkin oltava riittävän avoinna minkä tahansa sitä välittömästi edeltävän tason toiminnon tukemiseksi. Tätä taustaa vasten yhteistä etua palvelevat hankkeet olisi yksilöitävä sen mukaan, mikä on niiden toiminnallinen kyky tukea tässä päätöksessä asetettuja tavoitteita.

Seuraavissa kohdissa määritellään pääalueet, joiden joukosta yhteistä etua palvelevat hankkeet on yksilöitävä.

1. Sovellukset

Seuraavissa kohdissa määritellään pääalueet, joiden joukosta sovellushankkeet voidaan yksilöidä:

- *Verkot korkeakouluja ja tutkimuslaitoksia varten*: Olisi toteutettava kehittynyt multimediasovelluksia sisältävä Euroopan laajuinen verkko, joka liittäisi yhteen korkeakouluja ja tutkimuslaitoksia koko Euroopassa ja takaisi avoimen pääsyn niiden kirjastoihin.
- *Etäopetus ja -koulutus*: Kaikille yksityishenkilöille, kouluille, oppilaitoksille ja yrityksille olisi taattava kehittyneiden etäopetus- ja -koulutuspalvelujen saatavuus. Olisi perustettava keskuksia, ja niihin olisi varmistettava pääsy kaikkialta yhteisöstä opetusmateriaalin ja palvelujen tarjoamiseksi PK-yrityksille, suurille yrityksille, opetusverkoille ja julkisille viranomaisille. Olisi kehitettävä ja edistettävä uusia ammatillisen koulutuksen muotoja tietoyhteiskuntaa varten.
- *Terveydenhuollon telematiikka*: Olisi laajennettava yhteisiin standardeihin perustuvia Euroopan laajuisia verkkoja ja sovelluksia, joihin liitettäisiin Euroopan tasolla kaikki terveydenhuoltojärjestelmän toimijat, erityisesti yleislääkärit, sairaalat ja terveyskeskukset.
- *Liikennetelematiikka*: Euroopan laajuisia verkkoja olisi hyödynnettävä tehokkaimmalla mahdollisella tavalla käyttäjäpainotteisten palvelujen tarjoamiseksi liikennealan logistisen tuen alalla ja lisäarvoa tuottavien palvelujen, kuten tietopalvelujen, integroitujen maksu- ja varauspalvelujen, matkansuunnittelu- ja reittineuvonnan sekä rahdin- ja kalustonhallinnan kehittämisen alalla. Lisäksi olisi huolehdittava kaupunkialueiden liikennetelematiikan palveluista ottaen huomioon standardoinnin ja yhteentoimivuuden asettamat vaatimukset. Näiden kehittyneisiin kiinteisiin televerkkoihin ja matka-

viestintäverkkoihin perustuvien palveluiden käytön olisi tyydyttävä soveltuvin osin Euroopan laajuisten verkkojen välttämätöntä keskinäistä täydentävyyttä ja yhteentoimivuutta koskevat vaatimukset.

- *Ympäristötelemaatiikka:* Euroopan laajuiset verkot voivat merkittävästi edistää ympäristön valvontaa ja hallintaa, mukaan lukien hätätilanteiden hallinta.
- *Etätyö:* Etätyön kehittäminen (kodeissa ja etäistoimistoissa), jota kehittyneet viestintäjärjestelmät tukevat, auttaa uudenlaisen joustavuuden saavuttamisessa työpisteen sijainnin ja työn järjestämisen osalta. Etätyö voi ammattitoimintoja hajauttamalla myös auttaa vähentämään asutuskeskuksiin suuntautuvan päivittäisen liikenteen ympäristölle aiheuttamia haitallisia vaikutuksia. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota näiden sovellusten yhteiskunnallisiin vaikutuksiin.
- *PK-yritysten telemaattiset palvelut:* Yhteistä etua palvelevat hankkeet tukevat Euroopan laajuisten televerkkojen ja palvelujen käyttöä yhteisön PK-yrityksissä luomalla yhteyksiä viranomaisiin, ammatillisiin järjestöihin, kuluttajiin, asiakkaisiin ja toimittajiin tietopalvelujen ja elektronisen kaupan käynnin avulla. Telemaatiikkaan perustuvista ratkaisuista olisi tiedotettava paremmin PK-yrityksissä.
- *Elektroninen tarjouskilpailu:* Olisi toteutettava Euroopan laajuinen elektroninen tarjouskilpailuverkko, jonka perusteella julkisia hankintoja tehdään elektronisin menettelyin julkisten hallintoelin-ten ja tavarantoimittajien välillä yhteisössä.
- *Tiedon valtatie:* Olisi edistettävä kotitalouksia, yrityksiä, yhteiskunnallisia järjestöjä ja hallintoelimiä yhteen kytkeviä verkkoja ja palveluja, jotka takaavat pääsyn suorakäyttöisiin tieto-, opetus-, kulttuuri-, ajanviete- ja matkailualan multimediapalveluihin paikallisella, alueellisella, kansallisella ja yhteisön tasolla. Olisi myös edistettävä yhteyksiä kaupunkiverkkojen ja alueellisten verkkojen välillä.
- *Kirjastopalvelut:* Olisi asennettava kehittyneitä Euroopan laajuisia kirjastoalan verkkopalveluja kaikenlaisiin kirjastoihin (kansalliset, yliopistolliset, tieteelliset, julkiset ym. kirjastot), jotta tehostettaisiin pääsyä yhteisön kirjastoissa oleviin järjestetyn tiedon ja kulttuuriperinnön varantoihin talous-, sosiaali-, opetus- ja kulttuurielämän tukemiseksi yhteisössä.
- *Telemaattiset palvelut työmarkkinoilla:* Olisi kehitettävä telemaattisia palveluja kuten työnhakuun liittyvässä tietopalvelussa käytettäviä tietokantoja yhteisön muuttuvien työmarkkinoiden tukemiseksi ja työttömyyden torjumiseksi.
- *Kieli- ja kulttuuriperintö:* Olisi tehtävä aloitteita Euroopan kulttuuri- ja taideperinnön säilyttämisen ja saatavuuden edistämiseksi sekä tiedon perusrakenteiden teknisten välineiden tarjoamisen mahdollisuuksien esittelemiseksi, jotta tuettaisiin paikallisten sisältöjen kehitystä paikallisissa kielissä ja niiden levitystä.
- *Kansalaisten pääsy palveluihin:* Olisi kehitettävä sovelluksia, joiden avulla yhteistä etua palvelevat palvelut voitaisiin asettaa kansalaisten saataville. Esimerkkeinä näistä voisivat olla kioskipalvelujen ja päätteiden asentaminen julkisille paikoille sekä älykorttien ja elektronisen rahan käyttö. Hankkeiden suunnittelun alkuvaiheista lähtien olisi otettava huomioon vammaisten palveluihin pääsyn asettamat erityisvaatimukset.

2. Peruspalvelut

Seuraavissa kohdissa määritellään pääalueet, joiden joukosta peruspalveluverkkojen yhteistä etua palvelevat hankkeet voidaan yksilöidä:

- *Euroopan laajuisten toiminnallisten peruspalvelujen täytäntöönpano, joihin sisältyvät erityisesti sähköposti, tiedostojen siirtojärjestelmät, suorakäyttöiset elektroniset tietokannat sekä videopalvelut.* Koska nämä Euroopan laajuiset peruspalvelut olisi saatava pikaisesti käyttöön, niissä on hyödynnettävä olemassa olevia tai käyttöön otettavia kiinteitä verkkoja ja matkaviestinverkkoja sekä käyttäjien pääsyä niihin. Niihin olisi sisällyttävä yhteisössä toimivia palvelutoimintoja, kuten puhelinluettelot, valuuttakurssit, käyttöoikeuksien tarkistaminen, tietosuoja ja -turvallisuus, Euroopan laajuinen kioskipalvelu ja telemaattinen tuki verkossa siirtymiselle jne.
- *Peruspalvelujen asteittainen laajentaminen multimediaympäristöön:* Nämä palvelut tarjoavat loppukäyttäjälle pääsyn multimediapalveluihin ja voivat kattaa muun muassa multimediapostin, nopean tiedostojen siirron ja videopalvelut, mukaan lukien tilausvideo. Näiden multimediapalvelujen käyttöä yrityksissä ja työpaikoilla olisi kannustettava, ja olisi edistettävä uusien palvelutoimintojen, kuten konekäntämisen, puheentunnistuksen ja graafisten käyttöjälitöntöjen integrointia.

- *Palvelujen tarjoamisen avoimuuden ja käyttöjoustavuuden perustana olevien yleisten digitaalisten allekirjoitusten käyttöönotto:* Peruspalvelut ovat riippuvaisia laajasta joukosta niitä täydentäviä ja niiden kanssa kilpailevia palvelujen tarjoajia. Palvelujen tarjoamisen avoimuus ja käyttöjoustavuus ovat olennaisen tärkeitä. Ne edellyttävät, että digitaaliset allekirjoitukset ovat yleisessä käytössä ja yleisesti hyväksytyjä.

3. Perusverkot

Seuraavissa kohdissa määritellään pääalueet, joiden joukosta yhteistä etua palvelevat perusverkkoihin liittyvät hankkeet voidaan yksilöidä:

- *Digitaaliset Euro-monipalveluverkot:* ISDN on Euroopan laajuisen kaupallisen ja teknisen saatavuutensa vuoksi tällä hetkellä asianmukaisin ja tehokkain digitaalkytkentäinen perusverkko, jolla uusia palveluja ja sovelluksia voidaan tukea. Se tarjoaa nykyisen kehityksensä ansiosta Euroopalle monia mahdollisuuksia. Sen laajat markkinat ja maantieteellinen levinneisyys luovat edellytykset näiden uusien palvelujen ja sovellusten täytäntöönpanemiselle Euroopassa. Olisi kuitenkin pidettävä mielessä, että ISDN on ainoastaan välivaihe ja että siitä tulee myöhemmin muodostumaan pelkkä väline käyttäjän pääsyyllä IBC-verkkoihin.
- *Asynkronisen toimintamuodon (ATM) ja muiden IBC-verkkojen markkinoille saattaminen:* tätä on pidettävä mitä suurimmassa määrin Euroopan yhteistä etua koskevana asiana.
- *Olemassa olevien ja IBC-verkkojen yhteentoimivuus:* olemassa olevien (kiinteisiin sekä matkaviestijä ja satelliittipalveluihin tarkoitettujen) verkkojen olisi oltava yhteenkytkettyjä ja yhteentoimivia keskenään sekä ATM-pohjaisten suurinopeuksisten verkkojen kanssa taloudellisesti asianmukaisimpien ratkaisujen tarjoamiseksi tietoyhteiskunnan toteuttamisvaiheessa ilmenevissä erilaisissa tilanteissa. Tämä on edellytyksenä IBC-verkkojen kehitykselle ja olennaisen tärkeää erityisesti PK-yrityksille kuten myös ammatti- ja kotikäyttäjien markkinoille.

4. Täydentävät yhteensovittamis- ja tukitoimet

Yhteistä etua palveleville hankkeille antamansa tuen lisäksi yhteisön olisi käynnistettävä toimet asianmukaisen ympäristön varmistamiseksi hankkeille. Toimet myötävaikuttavat suotuisan asenneilmaston kehittämiseen sekä kansallisiin ja alueellisiin yhteistoimiin uusien sovellusten ja palvelujen vauhdittamiseksi ja edistämiseksi yhdenmukaisesti muilla aloilla toteutettavien ohjelmien ja IBC-verkkojen toteuttamisen kanssa. Niihin liittyy yhteistoimia Euroopan standardointi- ja strategisten suunnittelujärjestöjen kanssa sekä yhteensovittamistoimia yhteisön eri rahoitusvälineillä rahoitettujen toimien kanssa. Toimiin sisältyy seuraavaa:

- Tavoitemääritysten kehittäminen ja pyrkiminen näihin tavoitteisiin. Nämä määritykset auttavat alan toimijoita hyvien investointipäätösten tekemisessä.
- IBC-verkkoihin pääsyn tapojen määrittäminen kaikilla kolmella yksilöidyllä tasolla.
- Yhteisten erittelyjen laatiminen eurooppalaisten ja kansainvälisten standardien perusteella.
- Alan toimijoiden yhteistyön syventäminen, erityisesti uusien ja osa-alueiden palveluntoimittajien, kuten kaapelitelevisioverkkopalvelujen toimittajien, sekä käyttäjien välisen yhteistyön syventäminen.
- Tämän päätöksen nojalla toteutettavien toimien ja siihen liittyvien yhteisön ja kansallisten ohjelmien yhteensovittaminen.

LIITE II

YHTEISTÄ ETUA PALVELEVIEN HANKKEIDEN ERITTELYPERUSTEET

Yhteistä etua palvelevien hankkeiden erittely alan toimijoiden vastauksena 7 artiklassa tarkoitettuun ehdotuspyyntöön esittämien hankkeiden joukosta suoritetaan sen perusteella, missä määrin ne ovat 2 artiklassa määritettyjen tavoitteiden ja 3 artiklassa vahvistettujen painopisteiden mukaisia.

Lisäksi on otettava huomioon asetuksessa (EY) N:o 2236/95 säädetty taloudelliset ja rahoitusta koskevat perusteet. Perusteet, joita kyseisen asetuksen mukaisesti on sovellettava päätettäessä rahoitustuen myöntämisestä erityishankkeelle, ovat

- hankkeen mahdollinen taloudellinen elinvoimaisuus, joka on varmistettava,
 - hankkeen toteuttamisvalmius,
 - yhteisön tuen julkista ja yksityistä rahoitusta edistävä vaikutus,
 - hankkeen rahoitusjärjestelyn luotettavuus,
 - välittömät tai välilliset sosiaalis-taloudelliset vaikutukset, erityisesti työllisyyteen,
 - ympäristövaikutukset,
 - hankkeen eri osuuksien sovittaminen ajallisesti yhteen, erityisesti rajat ylittävien hankkeiden osalta.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio on esittänyt 8 päivänä kesäkuuta 1995 tietoyhteiskunnan sovelluksien toteuttamiseen liittyviä menettelytapoja koskevassa tiedonannossa ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan laajuisia televerkkoja koskevista suuntaviivoista.

Tämä ehdotus perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 129 d artiklan ensimmäiseen kohtaan.

2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 1 päivänä helmikuuta 1996.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 22 päivänä marraskuuta 1995 ja alueiden komitea 18 päivänä tammikuuta 1996.

Näiden lausuntojen pohjalta komissio esitti muutetun ehdotuksen 20 päivänä maaliskuuta 1996.

3. Neuvosto vahvisti yhteisen kannan 21 päivänä maaliskuuta 1996 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on laatia suuntaviivat, jotka koskevat televerkkojen alalla suunniteltujen toimien tavoitteita, painopisteitä ja pääperiaatteita, sekä yksilöidä yhteistä etua koskevat hankkeet.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleisiä huomioita

Neuvoston yhteinen kanta aiheuttaa vain vähäisiä muutoksia komission ehdotukseen. Yleisesti ottaen neuvosto kannattaa komission ehdottamaa lähestymistapaa. Neuvosto katsoo erityisesti, että kun otetaan huomioon kyseisen alan erityisluonne nopeine teknologisine muutoksineen sekä alan kasvava vapautuminen, erityishankkeiden aloitteiden on tultava yksityiseltä sektorilta ja vastattava käyttäjien tarpeisiin.

Euroopan parlamentin tekemien tarkistusten osalta neuvosto on monessa tapauksessa omaksunut komission kannan sellaisena kuin se on muutetussa ehdotuksessa.

Kun neuvosto on tehnyt muutoksia komission ehdotukseen tai poikennut komission kannasta Euroopan parlamentin tarkistusten suhteen, neuvosto on pääasiallisesti toiminut seuraavien pyrkimysten pohjalta:

- taata tekstin yhdenmukaisuus Euroopan yhteisön perustamissopimuksen XII osaston määräysten kanssa,
- tarkentaa suhdetta yhteisön muihin asiaankuuluviin säädöksiin ja varmistaa yhdenmukaisuus niiden kanssa, erityisesti Euro-ISDN:n (digitaalisen monipalveluverkon) kehittämistä Euroopan laajuisena verkkona koskevista suuntaviivoista 9 päivänä marraskuuta 1995 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2717/95/EY kanssa.

2. Erityisiä huomioita

(Ellei toisin ilmoiteta, viitataan yhteisen kannan tekstiin päätöksen johdanto-osan kappaleiden artiklojen osalta ja komission muutetussa ehdotuksessa käyttämään numerointiin Euroopan parlamentin tarkistusten osalta.)

- i) Neuvosto on halunnut lisätä komission ehdotukseen uuden johdanto-osan kappaleen 21, jossa muistutetaan, että perustamissopimuksen 129 d artiklan mukaisesti yhteistä etua koskevilta hankkeilta, jotka koskevat jonkin jäsenvaltion aluetta, edellytetään viimeksi mainittu hyväksyntä.
- ii) Neuvosto on useissa tapauksissa noudattanut komission kantaa Euroopan parlamentin ehdottamien tarkistusten suhteen:
- sisällyttämällä yhteiseen kantaan seuraavat tarkistukset, joskus vähäisin toimituksellisin muutoksin:
1, 2 (1 osa), 3, 4, 6 (pääperiaatteiltaan), 7 (1 osa), 10, 11 (1 osa), 15, 16 (1 osa), 20 (pääperiaatteiltaan) ja 31 (1 osa).
On huomattava, että tarkistus n:o 20 on sisällytetty pääperiaatteiltaan uuteen 10 artiklaan.
 - jättämällä huomioimatta seuraavat tarkistukset:
2 (2 osa), 5, 7 (2 osa), 9, 12, 13, 14, 16 (2 osa), 17, 18, 19, 21, 27 (2 osa), 29, 30, 31 (2 osa), 32, 33 ja 35 (1 osa).
On huomattava, että tarkistuksen 17 osalta sekä neuvosto että komissio muistuttavat haluavansa pitää kiinni kolmen toimielimen välillä sovitusta yhteistoimintatavasta lisäämällä uuden johdanto-osan kappaleen 20.
- iii) Sitä vastoin neuvosto ei ole katsonut voivansa yhtyä komission kantaan seuraavien Euroopan parlamentin ehdottamien tarkistusten osalta:

Tarkistus n:o 8 (komission ehdotuksen johdanto-osan kappale 19)

Neuvosto ei voinut ottaa tätä tarkistusta huomioon, sillä yhteisessä kannassa neuvosto on hyvää lainsäädäntötapaa noudattaen poistanut tämän johdanto-osan kappaleen. Neuvosto on sitä mieltä, että säädöksen johdanto-osan tulisi rajoittaa antamaan perustelut artiklaosalle.

Tarkistus n:o 11 (2 osa) (2 artikla)

Tämän tarkistuksen toisen osan suhteen neuvosto katsoi, että komission alkuperäisessä ehdotuksessa 2 artiklan ensimmäisen luetelmakohtan teksti on sekä kattavampi että täsmällisempi. Tästä syystä neuvosto on halunnut säilyttää tämän tekstin yhteisessä kannassaan laajentamalla sitä kulttuuria koskeviin tarpeisiin.

Tarkistus n:o 22 (liite I, johdanto-osa)

Neuvosto katsoi, että viittaus välineiden, eli peruspalvelujen, yleiseen luonteeseen ei sovi tällaiseen suuntaviivoja antavaan päätökseen.

Tarkistus n:o 23 (liite I, 1 osa)

Neuvosto katsoo, että paikalliset kielet otetaan riittäväällä tavalla huomioon päätöksen tekstissä, sekä itse artiklaosassa, etenkin 2 ja 3 artiklassa, että liitteessä I olevassa 1 kohdassa useilla sovellusalueilla, erityisesti kieli- ja kulttuuriperintöön liittyen.

Tarkistus n:o 24 (liite I, 1 osa)

Neuvosto katsoo, että etäopetuksen ja -koulutuksen sovellusten tavoitteena on tässä Euroopan laajuisten televerkkojen edistäminen, ja koulutukseen liittyvien yhteisön politiikkojen määrittely kuuluu perustamissopimuksen muiden määräysten ja muiden yhteisön välineiden piiriin.

Tarkistus n:o 25 (liite I, 1 osa)

Liikennetelematiikan sovellusalueen osalta neuvoston yhteisessä kannassa on erilainen sanamuoto kuin komission esityksessä ja tässä tarkistuksessa, jotta välttyttäisiin päällekkäisyyksiltä Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien yleisten suuntaviivojen kanssa.

Tarkistus n:o 26 (liite I, 1 osa)

Neuvosto on sisällyttänyt yhteiseen kantaansa tämän tarkistuksen viimeisen virkkeen, koska se korostaa hyödyllisellä tavalla ulottuvuutta, joka on otettava

huomioon etätöön sovellusalueella. Neuvosto katsoi kuitenkin, että muut ehdotetut muutokset olivat tarpeettoman rajoittavia.

Tarkistus n:o 27 (liite I, 1 osa)

Neuvosto ei hyväksynyt Euroopan parlamentin ehdottamia ja komission muutettuun ehdotukseensa osittain hyväksymiä muutoksia, vaan on säilyttänyt komission alkuperäisen ehdotuksen sanamuodon, joka neuvoston mielestä kattaa tämän kysymyksen eri puolet täsmällisellä ja tyydyttävällä tavalla.

Tarkistus n:o 28 (liite I, 1 osa)

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta sellaisenaan, mutta on ottanut sen huomioon lisäämällä viittaukset taideperintöön ja paikallisten sisältöjen levitykseen paikallisilla kielillä.

Tarkistus n:o 34 (liite I, 4 osa)

Neuvosto katsoi, että komission ehdotuksessa oleva viittaus kolmeen yksilöityyn tasoon oli hyödyllinen tarkennus, joka kannattaa säilyttää.

Tarkistus n:o 35 (2 osa) (liite II)

Tämän tarkistuksen 2 osan suhteen yhteisen kannan tekstistä on poistettu viittaus hankkeiden kansainväliseen luonteeseen. Neuvosto arvioi, että komission ja Euroopan parlamentin ehdottamat erilaiset sanamuodot aikaansaavat tarpeetonta jäykkyyttä, kun useissa päätöksen määräyksissä, erityisesti 2 ja 3 artiklassa, sekä liitteessä I otetaan jo asianmukaisella tavalla huomioon tämä ulottuvuus.

Neuvoston 28 päivänä maaliskuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 21/96

neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla

(96/C 134/05)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) yhteisö on luonut asteittain yhteisen lentoliikennepolitiikan sisämarkkinoiden toteuttamiseksi perustamissopimuksen 7 a artiklan mukaisesti tavoitteenaan taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen pysyvä edistäminen,
- 2) perustamissopimuksen 59 artiklassa vahvistetaan tavoitteeksi poistaa rajoitukset, jotka koskevat vapautta tarjota palveluja; perustamissopimuksen 61 artiklan mukaisesti tämä tavoite on saavutettava yhteisellä liikennepolitiikalla,
- 3) neuvoston asetuksilla (ETY) N:o 2407/92 ⁽⁴⁾, (ETY) 2408/92 ⁽⁵⁾ ja (ETY) 2409/92 ⁽⁶⁾ tämä tavoite on toteutettu varsinaisten lentoliikennepalvelujen osalta,
- 4) maahuolintapalvelut ovat välttämättömiä lentoliikennemuodon moitteettomalle toiminnalle, ja ne edesauttavat olennaisesti lentoliikenteen infrastruktuurin tehokasta käyttöä,

5) maahuolinnan markkinoiden avaaminen on toimenpide, jonka pitäisi auttaa lentoyhtiöitä alentamaan käyttökustannuksia ja parantamaan käyttäjille tarjottavien palvelujen laatua,

6) toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi on välttämätöntä toteuttaa pääsy maahuolinnan markkinoille yhteisön puitteissa, samalla kun jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus ottaa huomioon alan erityispiirteet,

7) kesäkuussa 1994 antamassaan tiedonannossa "Tie Euroopan siviili-ilmailun tulevaisuuteen" komissio ilmaisi aikomuksensa tehdä vuoden 1994 loppuun mennessä maahuolinnan markkinoille pääsyn toteuttamiseksi yhteisön lentokentillä aloitteen; Euroopan siviili-ilmailun tilanteesta 24 päivänä loka-kuuta hyväksytyssä neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁷⁾ vahvistetaan se, että markkinoita avattaessa on tarpeen ottaa huomioon lentoasemilla valitsevan tilanteen asettamat vaatimukset,

8) Euroopan siviili-ilmailusta 14 päivänä helmikuuta 1995 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁸⁾ Euroopan parlamentti muistutti, että on otettava huomioon maahuolinnan markkinoiden avaamisen vaikutus työskentely- ja turvallisuusolosuhteisiin yhteisön lentoasemilla,

9) vapaa pääsy maahuolinnan markkinoille on sopu-soinnussa yhteisön lentoasemien tehokkaan toiminnan kanssa,

10) vapaa pääsy maahuolinnan markkinoille on toteutettava asteittain ja alan vaatimuksiin mukautetulla tavalla,

11) joidenkin palvelulajien kohdalla markkinoille pääsystä sekä omahuolinnan harjoittamisessa voidaan kohdata turvallisuuteen, turvatoimiin, kapasiteettiin ja käytettävissä olevaan tilaan liittyviä rajoitteita; tämän vuoksi on voitava rajoittaa näiden palvelujen tarjoajien määrää; myös omahuolinnan harjoittamista on voitava rajoittaa ja tällaisten rajoitusten

⁽¹⁾ EYVL N:o C 142, 8.6.1995, s. 7

⁽²⁾ EYVL N:o C 301, 13.11.1995, s. 28

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16 päivänä marraskuuta 1995 (EYVL N:o C 323, 4.12.1995, s. 94), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 8, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 15

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 309, 5.11.1994, s. 2

⁽⁸⁾ EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 28

- asettamisperusteiden on oltava asiaankuuluvia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä,
- 12) jos palvelujen tarjoajien määrä on rajoitettu, riittävän kilpailun ylläpitäminen edellyttää, että vähintään yksi palvelujen tarjoajista on tietyn siirtymäajan kuluttua riippumaton sekä lentoaseman pitäjistä että määräävässä markkina-alueessa olevasta lentoliikenteen harjoittajasta,
- 13) lentoasemien moitteeton toiminta edellyttää, että ne saavat hallita tiettyjä infrastruktuureita, joita teknisistä tai kannattavuussyistä taikka ympäristöön kohdistuvan vaikutuksensa vuoksi on vaikea jakaa tai lisätä; näiden infrastruktuurien keskitetty hallinta ei saa kuitenkaan estää maahuolintapalvelujen tarjoajia ja omahuolintaan oikeutettuja käyttäjästä niitä,
- 14) joissakin tapauksissa esitetyt rajoitteet saattavat olla sellaisia, että ne voivat oikeuttaa rajoittamaan markkinoille pääsyä tai omahuolinnan harjoittamista siltä osin kuin nämä rajoitukset ovat asiaankuuluvia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä,
- 15) tällaisilla poikkeuksilla on pyrittävä siihen, että lentoaseman pitäjät voivat niiden avulla poistaa nämä rajoitteet tai ainakin lieventää niitä; komission on neuvoo-antavan komitean avustamana hyväksyttävä nämä poikkeukset ja ne on myönnettävä määrääjäksi,
- 16) jos palvelujen tarjoajien määrä on rajoitettu, riittävän ja rehellisen kilpailun ylläpitäminen edellyttää, että palvelujen tarjoajat valitaan avointa ja puolueetonta menettelyä noudattaen; palvelujen käyttäjiä on aiheellista kuulla tässä valinnassa, koska palvelujen laatu ja hinta koskevat ensisijaisesti heitä,
- 17) tämän vuoksi on tärkeää järjestää käyttäjien edustus ja heidän kuulemisensa palvelujen tarjoajien valinnassa perustamalla käyttäjien edustajista muodostuva komitea,
- 18) lentoaseman palvelujen tarjoajien valinnan yhteydessä on mahdollista tietyissä tilanteissa ja olosuhteissa ulottaa julkisen palvelun velvoite kyseisen jäsenvaltion samalla maantieteellisellä alueella sijaitseviin muihin lentoasemiin,
- 19) lentoaseman pitäjä voi myös tarjota maahuolintapalveluja ja sen päätöksillä voi olla huomattava vaikutus palvelujen tarjoajien väliseen kilpailuun; tämän vuoksi rehellisen kilpailun ylläpitämiseksi on välttämätöntä, että lentoasemat pitävät kirjanpidossaan infrastruktuurin hoitoon ja sääntelyyn liittyvät toimensa erillään omien maahuolintapalvelujensa tarjomiseen liittyvistä toimista,
- 20) lentoaseman pitäjä ei saa tukea maahuolintaan liittyvää toimintaansa lentoaseman viranomaistehtävästä saamallaan tuloilla,
- 21) samoja avoimuutta koskevia vaatimuksia on sovellettava kaikkiin, jotka haluavat tarjota maahuolintapalveluja kolmansille osapuolille,
- 22) jäsenvaltioiden on voitava tehdä maahuolintapalvelujen tarjoaminen luvanvaraiseksi, jotta lentoasemat voivat hoitaa infrastruktuurien hallintaa koskevan tehtävänsä ja taata lentokenttäalueen turvallisuuden sekä suojella ympäristöä ja valvoa voimassa olevan sosiaalilainsäädännön noudattamista; tällaisen luvan myöntämisperusteiden tulee olla puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä,
- 23) näiden samojen syiden perusteella jäsenvaltioiden on voitava määritellä lentoasemien infrastruktuurien moitteettoman toiminnan edellyttämät säännöt ja soveltaa niitä; näiden sääntöjen on oltava asetettujen tavoitteiden mukaisia eivätkä ne saa johtaa markkinoille pääsyn tai omahuolinnan harjoittamisen rajoittamiseen tässä direktiivissä säädettyä tasoa alemmalle tasolle; näiden sääntöjen on oltava puolueettomuuden, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden mukaisia,
- 24) jäsenvaltioiden on voitava taata maahuolintapalveluja tarjoavien yritysten henkilökunnan asianmukainen sosiaaliturva,
- 25) maahuolintapalvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille lentoliikenteen harjoittajille on taattava mahdollisuus lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttöön siltä osin kuin heidän oikeuksiensa käyttäminen sekä riittävän ja rehellisen kilpailun varmistaminen sitä edellyttävät; käytöstä on kuitenkin voitava periä maksu,
- 26) on perusteltua, että tässä direktiivissä tunnustettuja oikeuksia sovelletaan kolmansista valtioista peräisin

oleviin maahuolintapalvelujen tarjoajiin ja käyttäjiin ainoastaan ehdottoman vastavuoroisuuden perusteella; jos vastavuoroisuutta ei ole, jäsenvaltio saa keskeyttää näiden oikeuksien käytön kyseisten tarjoajien ja käyttäjien osalta,

- 27) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat sopineet Lontoossa 2 päivänä joulukuuta 1987 ulkoministeriensä yhteisessä julkilausmassa järjestelyistä Gibraltarin lentoaseman käyttöä koskevan yhteistyön lisäämiseksi, eikä näitä järjestelyjä ole vielä pantu täytäntöön, ja
- 28) tämä direktiivi ei rajoita perustamissopimuksen sääntöjen soveltamista ja erityisesti komissio valvoo edelleen näiden sääntöjen noudattamista käyttäen tarvittaessa sille perustamissopimuksen 90 artiklassa annettuja valtuuksia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella sijaitseviin lentoasemiin, joihin sovelletaan perustamissopimuksen määräyksiä ja jotka ovat kaupallisen lentoliikenteen käytössä seuraavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti:

- a) Kaikkiin lentoasemiin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998 niiden liikennemäärästä riippumatta säännöksiä, jotka koskevat 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja muita kuin 7 artiklan 2 kohdassa mainittuja palvelulajeja.
- b) Jäljempänä 7 artiklan 2 kohdassa mainittuja palvelulajeja koskevia säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998 ainoastaan lentoasemiin, joiden vuosittainen liikennemäärä on vähintään miljoona matkustajaa tai 25 000 tonnia rahtia.
- c) Jäljempänä 6 artiklassa tarkoitettuja palvelulajeja koskevia säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999 lentoasemiin,
- joiden vuosittainen liikennemäärä on vähintään kolme miljoonaa matkustajaa tai 75 000 tonnia rahtia, tai
 - joiden liikennemääräksi on edellisen vuoden 1 päivää huhtikuuta tai 1 päivää lokakuuta edeltävänä kuuden kuukauden ajanjaksona kirjattu vähintään 2 miljoonaa matkustajaa tai 50 000 tonnia rahtia.

2. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta

2001 kaikkiin jäsenvaltioiden alueella sijaitseviin ja perustamissopimuksen määräysten alaisiin lentoasemiin, jotka ovat kaupallisen liikenteen käytössä ja joiden vuosittainen liikennemäärä on vähintään kaksi miljoonaa matkustajaa tai 50 000 tonnia rahtia.

3. Jos lentoasemalla saavutetaan jokin tässä artiklassa tarkoitettu rahtiliikennettä koskeva raja, mutta ei matkustajaliikennettä koskevaa vastaavaa rajaa, tämän direktiivin säännöksiä ei sovelleta pelkästään matkustajille varattuihin maahuolintalajeihin.

4. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tiedoksi luettelon tässä artiklassa tarkoitetuista lentoasemista. Luettelo julkaistaan ensimmäisen kerran kolmen kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen vuosittain.

Jäsenvaltioiden on vuosittain heinäkuun 1 päivään mennessä toimitettava komissiolle luettelon laatimiseksi tarvittavat tiedot.

5. Tämän direktiivin soveltaminen Gibraltarin lentoasemaan ei rajoita Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudellista asemaa kiistassa sen alueen suvereniteetista, jolla lentoasema sijaitsee.

6. Tämän asetuksen soveltamista Gibraltarin lentoasemaan lykätään siihen asti, kunnes Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministereiden 2 päivänä joulukuuta 1987 antaman yhteisen julkilausuman mukaiset järjestelyt on pantu täytäntöön. Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten on ilmoitettava neuvostolle tästä täytäntöönpanopäivästä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'lentoasemalla' aluetta, joka on erityisesti järjestetty ilma-alusten laskua, lentoonlähtöä ja siirtelyä varten, mukaan lukien siellä olevat lentoliikenteen ja ilma-aluksien palvelujen edellyttämät lisärakennelmat ja -laitteet sekä kaupallisen lentoliikenteen tarvitsemat rakennelmat ja laitteet,
- b) 'lentoasemajärjestelmällä' yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 liitteessä II lueteltuja kahta tai useampaa lentoasemaa, jotka on yhdistetty palvelemaan samaa kaupunkia tai taajamaa,

- c) 'lentoaseman pitäjällä' yhteisöä, jolle kansallisen lainsäädännön tai sääntelyn nojalla on annettu tehtäväksi huolehtia muun toimintansa ohella tai yksinomaisesti lentoasemien infrastruktuurien hallinnasta sekä eri tahojen toiminnan yhteensovittamisesta ja valvonnasta kyseisellä lentoasemalla tai lentoasemajärjestelmällä,
- d) 'lentoaseman käyttäjällä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka kuljettaa lentoteitse matkustajia, postia ja/tai rahtia kyseiselle lentoasemalle tai kyseiseltä lentoasemalta,
- e) 'maahuolinnalla' lentoasemalla sen käyttäjälle toimitettuja palveluja sellaisina kuin ne on määritelty liitteessä,
- f) 'omahuolinnalla' tilannetta, jossa käyttäjä huolehtii yhden tai useamman maahuolinta-alan palvelun suorittamisesta itselleen tekemättä sopimusta kolmannen osapuolen kanssa näiden palvelujen toimittamisesta. Tässä määritelmässä toisiinsa nähden kolmansina osapuolina ei pidetä sellaisia käyttäjiä,
- joista toisella on hallussaan toisen osake-enemmistö, tai
 - joiden molempien osake-enemmistö on samantahon hallussa,
- g) 'maahuolintapalvelujen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa kolmansille osapuolille yhden tai useamman maahuolinta-alan palveluja.

3 artikla

Lentoaseman pitäjä

1. Jos lentoaseman tai lentoasemajärjestelmän hallinnoinnista ja toiminnan ylläpitämisestä vastaa useampi kuin yksi yhteisö, pidetään kutakin näistä tätä direktiiviä sovellettaessa osana lentoaseman pitäjää.
2. Jos yhdellä pitäjällä on usea lentoasema tai lentoasemajärjestelmä, katsotaan samoin jokainen näistä tätä direktiiviä sovellettaessa erilliseksi.
3. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä lentoaseman pitäjä on asetettu julkisen viranomaisen ohjaukseen tai valvontaan, tämän viranomaisen on laissa hänelle määrättyjen veloitteiden rajoissa valvottava tämän direktiivin soveltamista.

4 artikla

Toimintojen eriyttäminen

1. Lentoaseman pitäjän, käyttäjän tai tarjoajan, jotka toimittavat maahuolintapalveluja, on voimassa olevien

kaupallisten käytäntöjen mukaisesti pidettävä kirjanpidossaan maahuolintapalveluihin liittyvä toimintansa tarkasti erillään muista toiminnoistaan.

2. Jäsenvaltion nimeämän riippumattoman tarkastajan on valvottava kirjanpidon eriyttämisen toteutumista.

Tarkastajan on varmistuttava myös siitä, ettei lentoaseman pitäjän viranomaistoiminnoista suuntaudu rahavirtaa maahuolintatoimintaan.

5 artikla

Käyttäjien komitea

Kahdentoista kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin alaan kuuluvien lentoasemien käyttäjien tai käyttäjiä edustavien järjestöjen edustajista muodostuvan komitean perustamiseksi kaikille lentoasemille siten, että kaikilla käyttäjillä on oikeus valintansa mukaisesti olla mukana tässä komiteassa joko itse tai nimeämänsä järjestön edustamana.

6 artikla

Kolmansille osapuolille tarjottavat maahuolintapalvelut

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet 1 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti varmistaakseen maahuolintapalvelujen tarjoajille vapaan pääsyn kolmansille osapuolille tarjottavien maahuolintapalvelujen markkinoille.

Jäsenvaltioilla on oikeus edellyttää, että maahuolintapalvelujen tarjoajien on oltava sijoittautuneita yhteisön alueelle.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa sellaisten palvelujen tarjoajien määrää, joilla on lupa tarjota seuraavia maahuolintapalveluja:

- matkatavaran käsittely,
- asematasopalvelut,
- polttoaine- ja öljyhuolinta,
- rahdin ja postin fyysinen käsittely terminaalin ja ilma-aluksen välillä saapuvien ja lähtevien lentojen sekä kauttakulun yhteydessä.

Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa rajoittaa palvelujen tarjoajien lukumäärää vähempään kuin kahteen minkään edellä mainitun palvelulajin osalta.

3. Lisäksi 1 päivästä tammikuuta 2001 lukien ainakin yksi palvelujen tarjoaja ei saa olla suoraan tai epäsuorasti

- lentoaseman pitäjän määräysvallassa,

- palvelujen tarjoajien valintaa edeltävän vuoden aikana enemmän kuin 25 prosenttia lentoaseman matkustaja- tai rahtiliikenteestä kuljettaneen käyttäjän määräysvallassa,
- sellaisen yhteisön määräysvallassa, jonka määräysvallassa suoraan tai epäsuorasti kyseisen lentoaseman pitäjä tai tällainen käyttäjä on taikka joka on suoraan tai epäsuorasti kyseisen lentoaseman pitäjän tai tällaisen käyttäjän määräysvallassa.

Kuitenkin 1 päivään heinäkuuta 2000 mennessä jäsenvaltio voi pyytää, että tässä kohdassa tarkoitettu velvoite lykätään myöhempään ajankohtaan aina 31 päivään joulukuuta 2002 asti.

Komissio tutkii pyynnön 10 artiklassa mainitun komitean avustamana ja voi kyseisen alan kehityksen ja erityisesti liikennemäärältään ja tyypiltään vastaavanlaisten lentoasemien tilanteen huomioon ottaen päättää suostua siihen.

4. Jos jäsenvaltio 2 kohdan mukaisesti rajoittaa palvelujen tarjoajien määrää, se ei saa estää lentoaseman käyttäjää halutessaan valitsemasta kutakin rajoituksen soveltamisalaan kuuluvaa maahuolintapalvelua kohden vähintään kahden maahuolintapalvelujen tarjoajan välillä 2 ja 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ja riippumatta siitä, mikä osa lentoasemaa sille on osoitettu.

7 artikla

Omahuolinta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet 1 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti varmistaakseen omahuolinnan vapaan harjoittamisen.

2. Kuitenkin seuraavien maahuolintapalvelujen osalta:

- matkatavaran käsittely,
- asematasopalvelut,
- polttoaine- ja öljyhuolinta sekä
- rahdin ja postin fyysinen käsittely terminaalin ja ilma-aluksen välillä saapuvien ja lähtevien lentojen sekä kauttakulun yhteydessä

jäsenvaltiot voivat varata oikeuden omahuolinnan harjoittamiseen vähintään kahdelle käyttäjälle edellyttäen, että nämä valitaan asiaankuuluvien, puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden.

8 artikla

Keskitettyt infrastruktuurit

1. Sen estämättä, mitä 6 ja 7 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa joko lentoaseman pitäjälle tai jollekin muulle tehtäväksi hallinnoida sellaisia keskitettyjä

infrastruktuureja kuten matkatavaran käsittely, jäänesto, vesihuolto ja polttoainejakelu, joita käytetään maahuolintapalveluissa ja joita niiden moninaisuuden, kustannusten tai ympäristöön kohdistuvien vaikutusten vuoksi ei voida jakaa tai lisätä. Jäsenvaltiot voivat tehdä näiden infrastruktuurien käytön pakolliseksi palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille.

2. Jäsenvaltioiden on valvottava, että näitä infrastruktuureja hallinnoidaan avoimesti, puolueettomasti ja syrjimättömästi sekä erityisesti, ettei palvelujen tarjoajia ja omahuolintaan oikeutettuja käyttäjiä estetä käyttämästä niitä tässä direktiivissä säädettyissä rajoissa.

9 artikla

Poikkeukset

1. Jos lentoasemalla käytettävissä olevan tilan tai kapasiteetin erityiset rajoitteet erityisesti ruuhkautumisen ja tilojen käyttöasteen vuoksi estävät markkinoiden avaamisen ja/tai omahuolinnan harjoittamisen tässä direktiivissä säädettyssä laajuudessa, kyseessä oleva jäsenvaltio voi päättää

- a) rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjoajien määrää kaikkien muiden paitsi 6 artiklan 2 kohdassa mainittujen maahuolintapalvelujen osalta; niiden osalta sovelletaan 6 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksiä,
- b) varata oikeus yhden tai useamman 6 artiklan 2 kohdassa mainitun maahuolintapalvelun tarjoamiseen vain yhdelle palvelujen tarjoajalle,
- c) varata oikeus omahuolinnan harjoittamiseen rajoitetulle määrälle käyttäjiä muidenkin kuin 7 artiklan 2 kohdassa mainittujen maahuolintapalvelujen osalta edellyttäen, että käyttäjät valitaan asianmukaisin, puolueettomin, avoimin ja syrjimättömien perusteiden,
- d) kieltää omahuolinnan harjoittaminen tai rajoittaa se yhteen käyttäjään 7 artiklan 2 kohdassa mainittujen maahuolintapalvelujen osalta.

2. Kaikissa 1 kohdan mukaisesti tehdyissä poikkeuksissa on

- a) yksilöitävä maahuolintalaji tai -lajit, joille poikkeus myönnetään, ja käytettävissä olevaan tilaan tai kapasiteettiin liittyvät erityiset rajoitteet, joilla poikkeusta perustellaan,
- b) liitettävä mukaan suunnitelma aiheellisista toimenpiteistä, joilla rajoitteet voidaan poistaa.

Lisäksi poikkeus ei saa

- i) rajoittaa tarpeettomasti direktiivin tavoitteiden toteuttamista,
- ii) vääristää kilpailua palvelujen tarjoajien ja/tai omahuolintaan oikeutettujen käyttäjien kesken,
- iii) koskea laajempaa alaa kuin on tarpeen.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 1 kohdan perusteella myöntämänsä poikkeukset sekä niiden perusteet vähintään kolme kuukautta ennen kuin poikkeukset tulevat voimaan.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* yhteenvedon sille ilmoitetuista päätöksistä sekä kehottaa niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion tekemän päätöksen poikkeuksen myöntämisestä. Komissio tekee tätä varten perusteellisen selvityksen tilanteesta ja jäsenvaltion esittämistä toimenpiteistä tutkiakseen, ovatko erityiset rajoitteet olemassa sekä onko markkinoiden avaaminen ja/tai omahuolinnan harjoittaminen mahdotonta tässä direktiivissä säädettyssä laajuudessa.

5. Tutkittuaan asiaa ja kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota komissio voi hyväksyä jäsenvaltion päätöksen tai vastustaa sitä, jos se katsoo, että esitettyjä rajoitteita ei ole todettu tai että ne eivät ole riittäviä ollakseen perusteena poikkeukselle. Kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota komissio voi lisäksi vaatia jäsenvaltiota muuttamaan poikkeuksen soveltamisalaa tai rajoittamaan sen ainoastaan niihin osiin lentoasemaa tai lentoasemajärjestelmää, joissa esitetyt rajoitteet on tosiasiallisesti todettu.

Komissio tekee asiassa päätöksen viimeistään kolme kuukautta jäsenvaltion antaman ilmoituksen jälkeen; päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

6. Jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti myöntämien poikkeusten voimassaoloaika on muissa kuin artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa poikkeuksissa enintään kolme vuotta. Viimeistään kolme kuukautta ennen tämän ajanjakson päättymistä jäsenvaltion on tehtävä poikkeusta koskevasta pyynnöstä uusi päätös, jota myös koskee tässä artiklassa säädetty menettely.

Artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen poikkeukset eivät saa olla kestoaltaan kahta vuotta pidempiä. Jäsenvaltio voi kuitenkin 1 kohdassa mainittujen perusteiden nojalla pyytää, että määräaika jatketaan yhden kerran

kahdella vuodella. Komissio tekee tällaista pyyntöä koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitettujen komitean avustamana.

10 artikla

Neuvoa-antava komitea

1. Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Komitea neuvoa komissiota 9 artiklan soveltamisessa.

3. Komissio voi lisäksi kuulla komiteaa kaikissa tämän direktiivin soveltamista koskevista kysymyksissä.

4. Komitea laatii työjärjestyksensä.

11 artikla

Palvelujen tarjoajien valinta

1. Jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet valintamenettelyn järjestämiseksi niiden palvelujen tarjoajien osalta, joille annetaan lupa maahuolintapalvelujen tarjoamiseen lentoasemalla, jos tarjoajien määrä on rajoitettu 6 artiklan 2 kohdassa ja 9 artiklassa säädettyissä tapauksissa. Tässä menettelyssä on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) Jos jäsenvaltio edellyttää, että palvelujen tarjoajien on täytettävä tietyt vakioehdot tai tekniset vaatimukset, käyttäjien komiteaa on kuultava ennen näiden ehtojen tai vaatimusten laatimista. Vakioehdoissa tai teknisissä vaatimuksissa määriteltyjen valintaperusteiden tulee olla asiaankuuluvia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä.

Annettuaan komissiolle tiedon asiasta asianomainen jäsenvaltio voi osana vakioehtoja tai teknisiä vaatimuksia, joihin palvelujen tarjoajien on mukauduttava, asettaa alueellaan julkisen palvelun velvoitteen syrjäistä tai kehitysaluetta palveleville lentoasemille, joihin ei kohdistu kaupallista mielenkiintoa, mutta jotka ovat ehdottoman välttämättömiä asianomaiselle jäsenvaltiolle.

- b) On järjestettävä tarjouskilpailu josta ilmoitetaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja johon kaikki kiinnostuneet palvelujen tarjoajat voivat osallistua.

- c) palvelujen tarjoajat valitsee:

- i) lentoaseman pitäjä kuultuaan sitä ennen käyttäjien komiteaa, jos

- lentoaseman pitäjä ei itse tarjoa vastaavanlaisia maahuolintapalveluja, eikä
 - lentoaseman pitäjällä ole suoraa tai epäsuoraa määräysvaltaa tällaisia palveluja tarjoavissa yrityksissä, eikä
 - sillä ole osuutta tällaisessa yrityksessä,
- ii) muissa tapauksissa lentoaseman pitäjistä riippumattomat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset kuultuaan käyttäjien komiteaa ja lentoaseman pitäjää.

d) Palvelujen tarjoajat valitaan enintään seitsemäksi vuodeksi.

e) Jos palvelujen tarjoaja lopettaa toimintansa ennen kuin määräaika, joksi hänet on valittu, päättyy, hänen tilalleen valitaan samaa menettelyä noudattaen uusi palvelujen tarjoaja.

2. Jos tarjoajien määrä on rajoitettu 6 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti, lentoaseman pitäjä voi itse tarjota maahuolintapalveluja ilman, että 1 kohdassa tarkoitettua valintamenettelyä tarvitsee noudattaa. Se voi myös tätä menettelyä noudattamatta antaa jollekin palveluja tarjoavalle yritykselle luvan tarjota maahuolintapalveluja kyseiselle lentoasemalle,

— jos lentoaseman pitäjällä on suoraan tai epäsuorasti määräysvalta kyseisessä yrityksessä, tai

— jos kyseinen pitäjä on suoraan tai epäsuorasti kyseisen yrityksen määräysvallassa.

3. Lentokentän pitäjä antaa käyttäjien komitealle tiedoksi tämän artiklan nojalla tehdyt päätökset.

12 artikla

Saarilla sijaitsevat lentoasemat

Valittaessa 11 artiklan mukaisesti lentoaseman maahuolintapalvelujen tarjoajia jäsenvaltio voi laajentaa julkisen palvelun velvoitteen kyseisen jäsenvaltion muille lentoasemille edellyttäen, että

- nämä lentoasemat sijaitsevat saarilla samalla maantieteellisellä alueella, ja
- näiden lentoasemien vuotuinen asemakohtainen liikennemäärä on vähintään 100 000 matkustajaa, ja
- komissio 10 artiklassa mainitun komitean avustamana hyväksyy tällaisen laajentamisen.

13 artikla

Kuuleminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentoaseman pitäjän, käyttäjien komitean ja palveluja tarjoavien yritysten välinen pakollinen kuulemismenettely järjestetään tämän direktiivin määräysten soveltamiseksi. Kuuleminen koskee erityisesti niiden palvelujen hintaa, joiden osalta on myönnetty 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen poikkeus, sekä kyseisten palvelujen tarjoamiseen liittyviä järjestelyjä. Tällainen kuuleminen on järjestettävä vähintään kerran vuodessa.

14 artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat asettaa maahuolintapalvelujen tarjoajan tai omahuolintaan oikeutetun käyttäjän toiminnan ehdoksi lentoasemalla kyseisen lentoaseman pitäjistä riippumattoman julkisen viranomaisen antaman hyväksymisen.

Hyväksymisperusteiden on liityttävä lentoasemien rakennelmien ja laitteiden, ilma-alusten, varusteiden ja ihmisten turvallisuuteen tai turvatoimiin sekä ympäristönsuojeluun ja asiaankuuluvaan sosiaalilainsäädäntöön.

Perusteissa on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) niitä on sovellettava syrjimättömällä tavalla palvelujen tarjoajiin ja käyttäjiin,
- b) niiden on liityttävä asetettuun tavoitteeseen,
- c) ne eivät saa käytännössä johtaa markkinoille pääsyn tai omahuolinnan harjoittamisen rajoittamiseen tässä direktiivissä säädettyä alemmalle tasolle.

Perusteet on julkaistava ja palvelujen tarjoajille tai omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille on ilmoitettava etukäteen hyväksymismenettelystä.

2. Hyväksyminen voidaan evätä tai peruuttaa ainoastaan, jos palvelujen tarjoaja tai omahuolintaan oikeutettu käyttäjä ei omasta syystään täytä 1 kohdassa tarkoitettuja perusteita.

Hylkäämisen tai peruuttamisen syyt on ilmoitettava kyseiselle palvelujen tarjoajalle tai omahuolintaan oikeutetulle käyttäjälle ja lentoaseman pitäjälle.

*15 artikla***Menettelytapasäännöt**

Jäsenvaltio voi tarvittaessa lentoaseman pitäjän ehdotuksesta

— kieltää palvelujen tarjoajaa tarjoamasta palveluja tai käyttäjää käyttämästä tarjottuja palveluita tai harjoittamasta omahuolintaa, jos kyseinen palvelujen tarjoaja tai käyttäjä ei noudata sille lentoaseman asianmukaisen toiminnan takaamiseksi annettuja sääntöjä;

näissä säännöissä on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) niitä on sovellettava syrjimättömällä tavalla palvelujen tarjoajiin ja käyttäjiin,
- b) niiden on liityttävä asetettuun tavoitteeseen,
- c) ne eivät saa käytännössä rajoittaa markkinoille pääsyä tai omahuolinnan harjoittamista tässä direktiivissä säädettyä alemmalle tasolle,

— edellyttää erityisesti lentoaseman maahuolintapalvelujen tarjoajia tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla osallistumaan kansallisessa lainsäädännössä tai sääntelyssä asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseen, mukaan lukien palvelujen jatkuvuuden turvaamisen.

*16 artikla***Lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttö**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maahuolintapalvelujen tarjoajilla ja omahuolintaa haluavilla käyttäjillä on mahdollisuus lentoasemien rakennelmien ja laitteiden käyttämiseen siinä määrin kuin heidän toimintansa harjoittaminen sitä edellyttää. Jos lentoaseman pitäjä tai tarvittaessa sitä valvova julkinen viranomainen tai muu yhteisö asettaa edellytyksiä kyseiselle käyttöoikeudelle, näiden edellytysten on oltava asianmukaisia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä.

2. Lentoasemien maahuolintaan varatut tilat on jaettava maahuolintapalvelujen tarjoajien ja omahuolintaan oikeutettujen käyttäjien kesken, mukaan lukien markkinoille tulijat, oikeuksiensa käyttämisen edellyttämässä määrin sekä tosiasiallisen ja tasapuolisen kilpailun mahdollistamiseksi asianmukaisten, puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien sääntöjen sekä perusteiden mukaisesti.

3. Jos lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käytöstä peritään maksu, maksu on määriteltävä asianmukaisin, puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein.

*17 artikla***Turvallisuus ja turvatoimet**

Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta millään tavoin jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvoitteisiin lentoasemilla yleisen järjestyksen, turvallisuuden ja turvatoimien alalla.

*18 artikla***Työntekijöiden ja ympäristön suojelu**

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa työntekijöiden oikeuksien ja ympäristönsuojelun turvaamisen edellyttämiä toimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin säännösten soveltamista ja yhteisön oikeuden muiden määräysten noudattamista.

*19 artikla***Kansallisten määräysten noudattaminen**

Jäsenvaltioiden lentoasemilla toimiva maahuolintapalvelujen tarjoaja on velvollinen noudattamaan yhteisön lainsäädännön kanssa sopusoinnussa olevia kansallisen lainsäädännön määräyksiä.

*20 artikla***Vastavuoroisuus**

1. Jos ilmenee, että maahuolinnan markkinoille pääsyn tai omahuolinnan ollessa kyseessä jokin kolmas maa:

- a) ei oikeudellisesti tai tosiasiallisesti myönnä yhteisön palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille kohtelua, joka vastaa jäsenvaltioiden kolmannen maan maahuolinnan palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille myöntämää kohtelua, tai
- b) ei oikeudellisesti tai tosiasiallisesti myönnä jäsenvaltion palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille kansallisen kohtelun mukaista kohtelua, tai
- c) myöntää muista kolmansista maista kotoisin oleville palvelujen tarjoajille tai omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille suotuisamman kohtelun kuin jäsenvaltion palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille,

jäsenvaltio voi täydellisesti tai osittain lakkauttaa kolmannesta maasta olevien palvelujen tarjoajien ja käyttäjien tästä direktiivistä aiheutuvat velvoitteet yhteisön oikeuden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön kansainvälisten sitoumusten noudattamista.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle oikeuksien tai velvoitteiden keskeyttämisestä tai peruuttamisesta.

21 artikla**Valitusoikeus**

Jäsenvaltioiden tai lentoaseman pitäjien, milloin se kuuluu heidän tehtäviinsä, on huolehdittava siitä, että kaikilla osapuolilla, joiden laillinen etu sitä vaatii, on oikeus valittaa 7 artiklan 2 kohdan ja 11—16 artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä tai niiden mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

Valitus on voitava saattaa kansallisen tuomioistuimen tai jonkin muun, kyseisen lentoaseman pitäjistä sekä tarvittaessa sitä valvovasta julkisesta viranomaisesta riippumattoman julkisen viranomaisen käsiteltäväksi.

22 artikla**Tiedoksiantokertomus ja direktiivin tarkistus**

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen laatimiseksi tarvittavat tiedot.

Kertomus, johon liitetään direktiiviä koskevia tarkistus-ehdotuksia, laaditaan kahden vuoden kuluessa 1 artiklassa mainituista päivämääristä.

23 artikla**Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset

määräykset voimaan viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti jukaistaan. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tällaisen viittauksen yksityiskohtaiset säännöt.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle.

24 artikla**Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

25 artikla**Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE

LUETTELO MAAHUOLINTAPALVELUISTA

1. Maahuolinnan hallintoon ja valvontaan kuuluvat:
 - 1.1. edustus- ja yhteydenpitopalvelut paikallisten viranomaisten ja muiden tahojen kanssa, maksuliikenteen hoitaminen käyttäjän puolesta ja toimitilojen antaminen käyttäjän edustajien käyttöön,
 - 1.2. lastauksen sekä tele- ja muun viestinnän valvonta,
 - 1.3. ilma-aluksessa kuljetettavien kuormansiirtovälineiden käsittely, varastointi ja hallinnointi,
 - 1.4. muut valvontapalvelut ennen lentoa, sen aikana tai sen jälkeen sekä muut käyttäjän pyytämät hallinnolliset palvelut.
2. Matkustajien osalta käsittelyyn kuuluu saapuville, lähteville, lennolta toiselle siirtyville ja kauttakulkeville matkustajille annettu apu, mukaan lukien matkalippujen ja matkustusasiakirjojen tarkastus sekä matkatavaroiden kirjaaminen ja kuljettaminen lajittelujärjestelmiin.
3. Matkatavaroiden käsittelyyn kuuluu matkatavaroiden käsittely lajittelualueella, niiden lajittelu, niiden valmistelu lähtöä varten, tavaroiden kuormaanien laitteisiin, joilla tavaroita kuljetetaan ilma-aluksen ja lajittelualueen välillä, ja tavaroiden purku tällaisista laitteista sekä tavaroiden kuljetus lajittelualueelta saapuvien tavaroiden alueelle.
4. Rahdin ja postin käsittelyyn kuuluvat:
 - 4.1. rahdin osalta: vienti-, kauttakulku- ja tuontirahdin fyysinen käsittely, rahtiasiakirjojen käsittely, tullaus sekä osapuolten kesken sovitut tai olosuhteiden vaatimat turvatoimet
 - 4.2. postin osalta: tulevan ja lähtevän postin fyysinen käsittely, postiasiakirjojen käsittely sekä osapuolten kesken sovitut tai olosuhteiden vaatimat turvatoimet.
5. Asematasopalveluihin kuuluvat:
 - 5.1. ilma-aluksen opastaminen maassa sen saapuessa ja lähtiessä (*),
 - 5.2. ilma-aluksen avustaminen pysäköimisessä ja siihen tarvittavien laitteiden toimittaminen (*),
 - 5.3. ilma-aluksen ja asematasopalvelujen tarjoajien välisen viestinnän järjestäminen (*),
 - 5.4. ilma-aluksen lastaus ja tyhjennys, mukaan lukien siihen tarvittavien välineiden toimittaminen ja käyttäminen, sekä miehistön ja matkustajien kuljetus ilma-aluksen ja lentoterminaalien välillä sekä matkatavaroiden kuljetus ilma-aluksen ja lentoterminaalien välillä,
 - 5.5. ilma-aluksen käynnistämiseksi annettava apu ja siihen tarvittavien välineiden toimittaminen,
 - 5.6. ilma-aluksen siirtäminen saapumisen ja lähdön yhteydessä sekä siihen tarvittavien laitteiden hankkiminen ja käyttäminen,
 - 5.7. ruuan ja juomien kuljetus ja lastaus ilma-alukseen sekä niiden purkaminen ilma-aluksista.
6. Ilma-aluksen siivouspalveluihin ja muihin palveluihin kuuluvat:
 - 6.1. ilma-aluksen siivoaminen ulkoa ja sisältä sekä käymälä- ja vesipalvelut,
 - 6.2. matkustamon ilmastointi ja lämmittäminen, lumen ja jään poistaminen, ilma-aluksen jäänesto,
 - 6.3. matkustamon uudelleenjärjestelyt, niihin liittyvien varusteiden varastointi.

(*) Ellei lennonjohtopalvelu huolehdi näistä palveluista.

7. Polttoaine- ja öljyhuolintaan kuuluvat:
 - 7.1. polttoainetäydennyksen ja -tyhjennyksen järjestäminen ja suorittaminen, mukaan lukien polttoaineen varastointi sekä toimitusten laadun ja määrän valvominen,
 - 7.2. öljyn ja muiden nesteiden täydentäminen.
 8. Ilma-alusten tekniseen huoltoon kuuluvat:
 - 8.1. rutiinihuolto ennen lentoa,
 - 8.2. käyttäjän pyytämät erityiset huoltotoimet,
 - 8.3. varaosien ja huollossa tarvittavien laitteiden hankkiminen ja niiden hallinnointi,
 - 8.4. pysäköintipaikkoja ja/tai hallitiloja koskevat pyynnöt tai varaukset.
 9. Lentotoiminnan ja miehistön avustamiseen kuuluvat:
 - 9.1. lennon valmistelu lähtöasemalla tai muussa pisteessä,
 - 9.2. lennolla olevalle ilma-alukselle annettava palvelu, mukaan lukien mahdollisesti tarvittava lennon uudelleen suunnittelu,
 - 9.3. lennon jälkeen toimitettavat palvelut,
 - 9.4. miehistön avustaminen.
 10. Kenttäkuljetuksiin kuuluvat:
 - 10.1. matkustaja-, miehistö-, matkatavara-, rahti- ja postikuljetusten organisointi ja suorittaminen saman lentoaseman eri terminaalien välillä, mutta ei vastaava kuljetus ilma-aluksen ja jonkin toisen pisteen välillä saman lentoaseman alueella,
 - 10.2. käyttäjän pyytämät erityiskuljetukset.
 11. Catering-palveluihin kuuluvat:
 - 11.1. yhteyksien hoitaminen catering-toimittajiin ja näiden palvelujen hallinnointi,
 - 11.2. ruoan, juomien ja niiden valmistamiseen tarvittavien välineiden varastointi,
 - 11.3. näiden välineiden puhdistaminen,
 - 11.4. elintarvikkeiden ja tarvittavien välineiden järjestely ja toimitus.
-

EHDOTUS NEUVOSTON PERUSTELUIKSI

I. JOHDANTO

Komissio antoi 10 päivänä huhtikuuta 1995 neuvostolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 84 artiklan 2 kohtaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla ⁽¹⁾.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 16 päivänä marraskuuta 1995 ⁽²⁾ ja talous- ja sosiaalikomitea antoi omansa 13 päivänä syyskuuta 1995 ⁽³⁾.

Komissio teki näiden lausuntojen perusteella muutetun ehdotuksen ⁽⁴⁾.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti 28 päivänä maaliskuuta 1996.

II. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Tämä ehdotus laadittiin Euroopan siviili-ilmailun tilanteesta 24 päivänä lokakuuta 1994 annetun päätöslauseelman ⁽⁵⁾ sekä otsikolla "Tie Euroopan siviili-ilmailun tulevaisuuteen" annetun komission tiedonannon perusteella, ja sen tarkoituksena on lisätä yhteisön lentoasemien maahuolintapalvelujen markkinoiden avoimuutta määrittelemällä niille yksityiskohtaiset säännöt.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston vahvistama yhteinen kanta sisältää eräitä Euroopan parlamentin ehdottamia tarkistuksia. Neuvosto ei kuitenkaan voinut hyväksyä joitakin muita Euroopan parlamentin ehdottamia tarkistuksia, lähinnä sellaisia, jotka voisivat joko vaikeuttaa suunniteltujen markkinoiden avaamista tai joiden ei katsota kuuluvan maahuolinta-alaa koskevan direktiivin soveltamisalaan.

Jäljempänä esitetään yhteenveto eri tapauksista Euroopan parlamentin suosittamien tarkistusten mukaisessa järjestyksessä sekä neuvoston tekemät muutokset komission alkuperäiseen ehdotukseen.

1. Viite: tarkistus 1 — komission ehdotuksen johdanto-osan ensimmäinen kappale

Neuvosto hyväksyi yhteisessä kannassaan (johdanto-osan ensimmäinen kappale) tämän tarkistuksen, joka koski ilmausta "tavoitteenaan taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen pysyvä edistäminen".

2. Viite: tarkistus 2 — johdanto-osan toinen kappale

Neuvosto ei voinut ottaa huomioon tätä tarkistusta ja poisti jopa kyseisen kappaleen yhteisestä kannasta. Tällä kappaleella, jossa määritellään sisämarkkinat, ei ole vaikutusta yhteisen kannan sisällön kannalta, eikä sitä vastaa mikään kohta direktiivin artiklaosassa.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 142, 8.6.1995, s. 7

⁽²⁾ EYVL N:o C 323, 4.12.1995, s. 94

⁽³⁾ EYVL N:o C 301, 13.11.1995, s. 28

⁽⁴⁾ Muutettu ehdotus toimitetaan neuvostolle lähiaikoina.

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 309, 5.11.1994, s. 2

3. Viite: tarkistukset 3 ja 4 — johdanto-osan 2 a kappale (uusi) (johdanto-osan 8 a kappale (uusi))

Näitä tarkistuksia ei neuvoston kantaa koskevan yleisen huomautuksen jälkeen voitu ottaa huomioon, koska niiden ei katsottu kuuluvan direktiivin soveltamisalaan. Näiden tarkistusten mukaan komission pitäisi julkistaa tietyt direktiivin yhteiskunnallisia vaikutuksia ja lentoasemien kustannuksia koskevat tutkimustulokset.

4. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan neljäs ja viides kappale

Neuvosto muutti näiden kahden kappaleen sanamuotoa komission ehdotuksen johdanto-osan viidennen ja kuudennen kappaleen perusteella säilyttäen kuitenkin viittauksen maahuolintapalvelujen olennaiseen merkitykseen lentoliikenteen infrastruktuurien tehokkaalle käytölle ja korostaen, että markkinoiden avaaminen myötävaikuttaa lentoyhtiöiden käyttökustannusten alenemiseen sekä käyttäjille tarjottavien palvelujen laadun parantamiseen.

5. Viite: tarkistus 5 — johdanto-osan 8 b kappale (uusi)

Neuvosto otti huomioon tämän tarkistuksen ajatussisällön, ja yhteiseen kantaan merkitty sanamuoto (johdanto-osan kahdeksas kappale) on lähellä Euroopan parlamentin ehdottamaa sanamuotoa.

6. Viite: tarkistus 6 — johdanto-osan yhdeksäs kappale

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta, jossa korostettiin lentoasemien vastuuta kaikista markkinoiden avautumisen vastaisilta vaikuttavista päätöksistä. Neuvosto muutti kuitenkin kyseisen yhdeksännen kappaleen sanamuotoa viittaamalla myönteisellä tavalla suunniteltuun avaamiseen.

7. Viite: tarkistus 7 — johdanto-osan kymmenes kappale

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta eikä katsonut tarpeelliseksi määritellä markkinoille pääsyä koskevia edellytyksiä. Neuvosto muotoili kyseisen kappaleen uudelleen yhteisessä kannassaan (johdanto-osan kymmenes kappale) ja korosti, että vapaa pääsy maahuolinnan markkinoille on toteutettava asteittain ja alan vaatimuksia vastaavalla tavalla.

8. Viite: tarkistus 8 — johdanto-osan 11 kappale

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta markkinoiden avaamista koskevien rajoitusten välttämiseksi. Neuvoston mielestä Euroopan parlamentin tarkoittamia rajoitteita ei ole kaikilla lentoasemilla ja että ne eivät myöskään koske kaikkia maahuolintapalvelujen lajeja.

9. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 12 kappale

Neuvosto päätti lisätä lentoaseman viranomaisten sijasta viittauksen lentoaseman pitäjään.

10. Viite: tarkistus 9 — johdanto-osan 13 kappale

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta tiettyjen vaikeasti jaettavien palvelujen osalta mahdollisen väärinkäytön välttämiseksi. Neuvosto korvasi sen sijaan yhteisessä kannassaan (johdanto-osan 13 kappale) olevan viittauksen turvallisuuteen viittauksella ympäristöön kohdistuvaan vaikutukseen, jotta kyseinen kappale olisi yhdenmukainen artiklaosan kanssa.

11. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 14 kappale

Neuvosto päätti sisällyttää tämän kappaleen loppuun ilmauksen ”asiaankuuluvia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä”.

12. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 15 kappale

Neuvosto päätti lisätä ilmauksen "neuvoa-antavan komitean avustamana" sen viitauksen yhteyteen, joka koskee komission velvollisuutta hyväksyä poikkeukset.

13. Viite: tarkistus 10 — johdanto-osan 16 kappale

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta, koska valintamenettely olisi toteutettava ainoastaan siinä tapauksessa, että jäsenvaltio rajoittaa palvelujen tarjoajien määrää.

Neuvosto päätti korvata kyseisen kappaleen toisessa virkkeessä ilmauksen "ottaa liikenteenharjoittajat mukaan tähän valintaan" ilmauksella "kuulla palvelujen käyttäjiä tässä valinnassa".

14. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 17 kappale

Neuvosto päätti korvata ilmauksen "heidän osallistumisensa palvelujen tarjoajien valinnassa" ilmauksella "palvelujen käyttäjiä on aiheellista kuulla tässä valinnassa", jotta tämä kappale olisi yhdenmukainen artiklaosan tekstin kanssa (11 artikla).

15. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 18 kappale

Neuvosto päätti lisätä tämän kappaleen yhdenmukaisesti artiklaosan 12 artiklan kanssa.

16. Viite: tarkistus 11 — johdanto-osan 19 kappale

Tässä yhteydessä on aiheellista muistuttaa, että yhteisen kannan artiklaosassa esitetyn mukaan lentoaseman pitäjän olisi pidettävä kirjanpidollisesti erillään eikä "erotettava ehdottomasti toisistaan" lentoaseman hoitoon ja maahuolintapalvelujen tarjoamiseen liittyvät toiminnot. Tämän vuoksi johdanto-osan kappaleissa viitataan eriytettyyn kirjanpitoon. Tarkistus hyväksyttiin siltä osin, että eriytetty kirjanpito ulotettiin yhteisessä kannassa koskemaan kaikkia maahuolintapalveluja kolmansille osapuolille tarjoavia yrityksiä (johdanto-osan 21 kappale).

17. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 20 kappale

Neuvosto päätti lisätä kyseisen kappaleen yhdenmukaisesti artiklaosan kanssa (4 artiklan 2 kohta).

18. Viite: tarkistus 12 — johdanto-osan 21 a kappale (uusi)

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta. Johdanto-osan uudessa 24 kappaleessa esitetään kuitenkin yhdenmukaisesti 18 artiklan kanssa, että jäsenvaltioilla on edelleen oltava valta turvata riittävän tasoinen sosiaaliturva maahuolintapalveluja tarjoavien yritysten henkilöstölle.

19. Viite: tarkistus 13 — johdanto-osan 21 b kappale (uusi)

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta, koska jäsenvaltioiden sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistaminen ei kuulu direktiivin soveltamisalaan. On kuitenkin aiheellista muistuttaa, että yhteisen kannan johdanto-osan 22 kappaleeseen lisättiin viittaus lentoasemien velvollisuuteen noudattaa "voimassa olevaa sosiaalilainsäädäntöä", mihin viitataan myös artiklaosassa (14 ja 18 artikla).

20. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 23 kappale

Komission ehdotuksen johdanto-osan 21 kappaleen tekstiä muutettiin sen yhdenmukaistamiseksi artiklaosan kanssa (15 ja 16 artikla).

21. Viite: tarkistus 14 — johdanto-osan 22 kappale

Neuvosto hyväksyi tämän tarkistuksen. Neuvosto lisäsi tähän kappaleeseen (25) myös seuraavan lauseen osan:

”... sekä riittävän ja rehellisen kilpailun varmistaminen sitä edellyttävät; käytöstä on kuitenkin voitava periä maksu,” (16 artiklan 3 kohta).

22. Viite: tarkistus 15 — johdanto-osan 23 kappale

Neuvosto hyväksyi tämän tarkistuksen. Yhteisessä kannassa nimittäin määrätään, että jos vastavuoroisuutta ei ole, jäsenvaltio saa keskeyttää kolmansista valtioista peräisin oleviin maahuolintapalvelujen tarjoajiin ja käyttäjiin sovellettavan direktiivissä tunnusretun näiden oikeuksien käytön kyseisten tarjoajien ja käyttäjien osalta (johdanto-osan 26 kappale).

23. Viite: yhteisen kannan johdanto-osan 27 kappale

Neuvosto päätti lisätä kyseisen kappaleen direktiivin soveltamisesta Gibraltarin lentoasemaan yhdenmukaisesti 1 artiklan 5 ja 6 kohdan kanssa.

24. Viite: tarkistus 16 — 1 artiklan 6 kohta

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta. Parlamentin ehdottama ajatus sisällytettiin kuitenkin sopivammaksi katsotussa sanamuodossa lentoaseman pitäjän määritelmään, joka on yhteisen kannan 2 kohdassa.

On aiheellista muistuttaa, että artiklaosan jäsentelyä on parannettu siten, että yhteisen kannan 1 artikla koskee komission ehdotuksen 2 artiklassa olevaa soveltamisalaa. Tämän vuoksi yhteisen kannan 2 artikla koskee komission ehdotuksen 1 artiklassa annettuja määritelmiä.

Neuvosto päätti lisätä lentoaseman määritelmän ja täsmentää muiden määritelmien sanamuotoa eli:

— 'lentoasemajärjestelmä': sama kuin asetuksen (ETY) N:o 2408/92, liitteessä II,

— 'omahuolinta': lisättiin seuraava tarkennus:

”Tässä direktiivissä toisiinsa nähden kolmansina osapuolina ei pidetä sellaisia käyttäjiä,

— joista toisella on hallussaan toisen osake-enemmistö tai

— joiden molempien osake-enemmistö on saman tahon hallussa.”

25. Viite: tarkistus 37 — 2 artikla

Ehdotuksen 2 artikla on yhteisessä kannassa 1 artikla, ja se koskee voimaantulon määräaikoja ja viiterajoja. Neuvosto noudatti asteittaisen avaamisen mallia ottaen huomioon lentoasemien koon sekä palvelulajit. Markkinoiden avaamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt samoin kuin sen aikataulu vaihtelevat sen mukaan, ovatko kyseessä:

i) *omahuolintapalvelut* — kaikkien kaupallisen liikenteen käytössä olevien lentoasemien on avattava markkinansa 1 päivästä tammikuuta 1998 lähtien kaikkien maahuolintapalvelujen osalta, joiden markkinoille pääsy on täysin vapaa ja riippumaton lentoaseman liikennemäärästä. Niiden palvelujen tarjomisen osalta, joiden markkinoille pääsyä jäsenvaltio voi rajoittaa, markkinat on avattava 1 päivästä tammikuuta 1998 lähtien ainoastaan niillä lentoasemilla, joiden liikennemäärä on yli miljoona matkustajaa tai yli 25 000 tonnia rahtia,

ii) *kolmansille osapuolille tarjottavat maahuolintapalvelut* — markkinoiden avaaminen tulee voimaan 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien kaikilla yhteisön lentoasemilla, joiden vuosittainen liikennemäärä on vähintään kolme miljoonaa matkustajaa (kaksi miljoonaa lentoasemilla, joiden liikenne on kausiluonteista ja/tai turismiin liittyvää). Maahuolinnan markkinoiden avaaminen on toteutettava sen sijaan

vasta 1 päivästä tammikuuta 2001 lentoasemilla, joiden liikennemäärä on 2—3 miljoonaa matkustajaa. Kolmansille osapuolille tarjottavien palvelujen osalta ei tehdä enää minkäänlaista eroa terminaalipalvelujen ja asematasopalvelujen välillä.

Yhteisessä kannassa esitetystä sovitteluratkaisusta keskusteltiin pitkään neuvoston elimissä riittävän laajan avaamisen mahdollistamiseksi sen jälkeen, kun lentoliikenteen sisämarkkinat tulevat yhteisössä voimaan ja mahdollisesti jopa sen jälkeen, kun kolmas lentoliikennealan vapautumiseen tähtäävä toimenpidekokonaisuus hyväksytään.

Neuvosto päätti sisällyttää yhteisen kannan 1 artiklaan kaksi artiklaa (5 ja 6 artikla), jotka koskevat direktiivin soveltamista Gibraltarin lentoasemaan.

26. Viite: tarkistus 17 — 3 artiklan 1 kohta

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta. Ottaen huomioon Euroopan parlamentin ehdotuksen yhteisen kannan 3 artiklan 1 kohdassa edellytetään kuitenkin, että jos lentoaseman tai lentoasemajärjestelmän hallinnoinnista ja toiminnan ylläpitämisestä vastaa useampi kuin yksi yhteisö, pidetään kutakin näistä tätä direktiiviä sovellettaessa osana lentoaseman pitäjää.

Neuvosto päätti selventää 3 kohdan tekstiä edellyttämällä, että jos jäsenvaltion lainsäädännössä lentoaseman pitäjä on asetettu kansallisen julkisen viranomaisen ohjaukseen tai valvontaan, tämän viranomaisen on laissa hänelle määrättyjen velvoitteiden rajoissa valvottava tämän direktiivin soveltamista.

27. Viite: tarkistukset 38 ja 18 — 4 artiklan 2 ja 3 kohta

Neuvosto otti huomioon nämä tarkistukset. Yhteisen kannan 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään, että lentoaseman pitäjän, käyttäjän tai tarjoajan on pidettävä kirjanpidossaan maahuolintapalveluihin liittyvä toimintansa erillään muista toiminoistaan. Lisäksi yhteisessä kannassa säädetään, että jäsenvaltion on nimettävä riippumaton tarkastaja, jonka on erityisesti varmistuttava siitä, ettei lentoaseman pitäjän viranomaistoiminnoista suuntaudu rahavirtaa maahuolintatoimintaan, kuten Euroopan parlamentti ehdotti tarkistuksissaan.

28. Viite: tarkistus 19 — 4 a artikla (uusi)

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta, koska yhteiskunnallisia kysymyksiä käsitellään yhteisen kannan 14 ja 18 artiklassa.

29. Viite: tarkistus 20 — 5 artikla

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta. Neuvosto yksinkertaisti kuitenkin tämän artiklan sanamuotoa helpottaakseen käyttäjien komitean käytännön toimintaa.

30. Viite: tarkistus 21 — 6 artiklan 1 ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta

Neuvosto mahdollistaa yhteisen kannan 6 artiklassa palvelujen tarjoajien määrän rajoittamisen tiettyjen kolmansille osapuolille tarjottavien palvelulajien osalta eli matkatavaran käsittelyn, asematasopalvelujen, polttoaine- ja öljyhuollinnan sekä rahdin ja postin fyysisen käsittelyn osalta. Neuvosto päätti, että jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa palvelujen tarjoamiseen oikeutettujen määrää vähempään kuin kahteen. Siinä tapauksessa alkaen 1 päivästä tammikuuta 2001 ainakin yhden näistä palvelujen tarjoajista on oltava täysin riippumaton sekä lentoaseman pitäjältä että kyseisellä lentoasemalla määräävässä markkina-asetuksessa olevasta lentoyhtiöstä. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä myöntää ylimääräistä lykkäystä enintään 31 päivään joulukuuta 2002 asti vertailukelpoisilla lentoasemilla vallitsevan tilanteen perusteella. Neuvosto hyväksyi Euroopan parlamentin 21 tarkistuksessaan ehdottaman kolmen vuoden määräajan

varmistaakseen vapaan pääsyn kolmansille osapuolille tarjottavan maahuolinnan markkinoille, mutta siten, että määräaika voidaan pidentää vain yhden kerran ja vain perustelluissa tapauksissa.

31. Viite: tarkistus 22 — 7 artiklan 2 kohta

Neuvosto edellyttää yhteisen kannan 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan määräysten perusteella omahuolinnan markkinoiden täydellistä avaamista 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen. Neuvosto otti tämän tarkistuksen huomioon antaessaan jäsenvaltioille mahdollisuuden rajoittaa oikeutta omahuolinnan harjoittamiseen, mutta oikeus on kuitenkin annettava vähintään kahdelle käyttäjälle 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen palvelulajien osalta.

32. Viite: tarkistus 23 — 8 artikla

Neuvosto hyväksyi pääosiltaan tämän tarkistuksen 1 kohdan ajatussisällön, joka koski keskitettyjä infrastruktuureja, määrittämällä yhteisessä kannassaan niiden arviointiperusteet ja ulottamalla keskittämisen hallintoon asti. Tämän tarkistuksen viimeinen, maksuja koskeva osa otettiin huomioon 16 artiklan 3 kohdassa, joka koskee rakennelmia.

33. Viite: tarkistus 24 — 9 artikla

Neuvosto hyväksyi tämän tarkistuksen 1 kohdan määrittämällä käytettävissä olevan tilan tai kapasiteetin asettamat erityiset rajoitteet ja määräämällä mahdollisuudesta kieltää maahuolinnan harjoittaminen tai rajoittaa sen harjoittajien määrää yhteen käyttäjään 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maahuolinnan palvelulajien osalta (9 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta). Ottaen huomioon tämän tarkistuksen 2 kohdan neuvosto lisäsi yhteisen kannan 9 artiklaan uuden 2 kohdan, jossa määritellään 9 artiklan 1 kohdan soveltamisessa noudatettavat arviointiperusteet. Neuvosto ei voinut sen sijaan hyväksyä tarkistuksen 3 kohtaa, koska nykykäytännön mukaan kaikilla osapuolilla on oikeus esittää huomautuksensa. Neuvosto edellyttää yhteisen kannan 9 artiklan 4 ja 5 kohdassa tiukempaa menettelyä poikkeuksen myöntämisestä koskevan päätöksen perusteellista tutkimusta varten. Tarkistuksen 6 kohdan osalta neuvosto antaa mahdollisuuden poiketa pääsäännöstä, jonka mukaan poikkeuksien voimassaoloaika on kolme vuotta. Yhteisessä kannassa määrätään poikkeuksista sellaisten lentoasemien osalta, joiden maahuolintapalveluissa vallitsee tällä hetkellä monopolitilanne (9 artiklan 1 kohdan b alakohta). Tällaiset lentoasemat saavat näin ollen ylimääräisen kahden vuoden lykkäyksen 1 päivään tammikuuta 2001 asti.

Tämän kahden vuoden ajanjakson jälkeen komissio, jota avustaa tässä tehtävässä jäsenvaltioiden edustajista muodostuva neuvoa-antava komitea, antaa lausuntonsa tilanteesta ja päättää tarvittaessa poikkeuksen jatkamista yhdellä kahden vuoden jaksolla eli enintään 31 päivään joulukuuta 2002 asti.

34. Viite: yhteisen kannan 10 artikla

Neuvosto päätti määrätä tässä säännöksessä komissiota avustavan neuvoa-antavan komitean toiminnasta ja kokoonpanosta, erityisesti poikkeuksia koskevan 9 artiklan soveltamiseksi.

35. Viite: tarkistus 25 — 10 artiklan 1 kohta

Tätä tarkistusta ei voitu hyväksyä, koska palvelujen tarjoajien valintaa koskevassa yhteisen kannan 11 artiklassa määrätään hyvin tasapuolisesta, avoimesta ja syrjimättömästä menettelystä. On aiheellista muistuttaa, että neuvosto vahvisti yhteisen kannan 18 artiklassa, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet työntekijöiden oikeuksien turvaamiseksi ja ympäristön kunnioittamiseksi, tämän kuitenkin rajoittamatta direktiivin soveltamista ja muiden yhteisön oikeuteen kuuluvien säännösten noudattamista. Yhteisen kannan 17 artiklassa määrätään lisäksi, että direktiivin

säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin lentokenttien yleisen järjestyksen, turvallisuuden ja turvatoimien alalla.

36. Viite: tarkistus 26 — 11 artiklan 1 kohta

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta. Kuulemisesta säädetään yhteisen kannan 13 artiklassa, ja maksuja käsitellään yhteisen kannan 16 artiklan 3 kohdassa.

Neuvosto päätti selventää käyttäjien komitean neuvoa-antavaa tehtävää (yhteisen kannan 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta) ja lisätä kyseiseen säännökseen uuden 3 kohdan, jossa edellytetään, että lentoaseman pitäjän on ilmoitettava käyttäjien komitealle tämän artiklan soveltamiseksi tehdyistä päätöksistä.

37. Viite: yhteisen kannan 12 artikla

Saarilla sijaitsevien lentoasemien erityistapauksien ratkaisemiseksi neuvosto edellytti yhteisen kannan kyseisessä artiklassa, että 11 artiklassa säädetyn lentokenttäpalvelujen tarjoajien valinnassa jäsenvaltio voi laajentaa julkisen palvelun velvoitteen kyseisen jäsenvaltion muille lentoasemille edellyttäen, että

- nämä lentoasemat sijaitsevat saarilla samalla maantieteellisellä alueella,
- näiden lentoasemien vuotuinen asemakohtainen liikennemäärä on vähintään 100 000 matkustajaa ja
- komissio 10 artiklassa mainitun komitean avustamana hyväksyy tällaisen laajentamisen.

38. Viite: tarkistus 27 — 12 artikla

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta. Sääntöjen hyväksyminen muulla kuin turvatoimien ja turvallisuuden varmistamisen perusteella voisi rajoittaa markkinoiden avaamista. On kuitenkin muistettava, että neuvosto edellytti yhteisessä kannassaan (14 artikla) paitsi sitä, että myöntämisperusteiden on oltava asiaankuuluvan sosiaalilainsäädännön mukaiset, myös sitä, että hylkäämisen syyt on ilmoitettava sekä kyseiselle palvelujen tarjoajalle tai käyttäjälle että lentoaseman pitäjälle.

39. Viite: tarkistus 28 — 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c a, c b ja c c alakohta (uusi)

Neuvosto otti huomioon tämän tarkistuksen ajatussisällön yhteisen kannan 17, 18 ja 19 artiklassa.

40. Viite: tarkistus 29 — 14 artiklan 3 kohta

Suuri osa tästä tarkistuksesta on otettu huomioon yhteisen kannan 16 artiklassa. Käyttäjien kuulemista maksujen vahvistamisessa käsitellään tarkistusta 26 koskeissa huomautuksissa.

41. Viite: tarkistus 30 — 15 a artikla (uusi)

Neuvosto ei hyväksynyt yhteisessä kannassaan tätä tarkistusta, jossa esitetään hyvin tiukkoja perusteita eräänlaiselle maahuolinta-alan tutkintotodistukselle.

42. Viite: tarkistus 31 — 15 b artikla (uusi)

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta, koska se voisi johtaa epärealistisiin olosuhteisiin, jotka eivät kuulu yhteisessä kannassa edellytetyn turvatoimien ja turvallisuuden varmistamisen piiriin (17 artikla).

43. Viite: tarkistus 32 — 17 artiklan ensimmäinen alakohta

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta. Oikeudesta valittaa 7 artiklan 2 kohdan ja 12—16 artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä tai niiden mukaisesti toteutetuista yksittäisistä toimenpiteistä määrätään kuitenkin 21 artiklassa.

44. Viite: tarkistus 33 — 19 artiklan ensimmäinen alakohta

Neuvosto edellyttää yhteisen kantansa 23 artiklassa, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan.

45. Viite: tarkistukset 34 ja 35 — 19 a ja 19 b artikla (uusina)

Neuvosto ei hyväksynyt näitä tarkistuksia. Yhteisen kannan 14 artiklassa (hyväksyminen) ja 18 artiklassa (työntekijöiden ja ympäristön suojeleminen) varmistetaan kuitenkin maahuolintapalvelujen tarjoajien tai käyttäjien velvollisuus noudattaa asiaankuuluvaa sosiaalilainsäädäntöä ja annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet työntekijöiden oikeuksien turvaamiseksi ja ympäristön suojelemiseksi.

46. Viite: tarkistus 36 — 19 artikla (uusi)

Neuvosto ei voinut hyväksyä tätä tarkistusta, koska asianmukaiselle kertomukselle asetetut määräajat eivät vaikuttaneet realistisilta. Yhteisen kannan 22 artiklassa edellytetään kuitenkin, että jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen laatimiseksi tarvittavat tiedot; kertomus, johon liitetään ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi, laaditaan kahden vuoden kuluessa 1 artiklassa mainituista päivämääristä.

47. Viite: liite

Liite on tarkistettu ottaen huomioon kansainvälisten järjestöjen siviili-ilmailun alalla käyttämät määritelmät ja yhteisön lentoasemilla voimassa olevat käytännöt.
